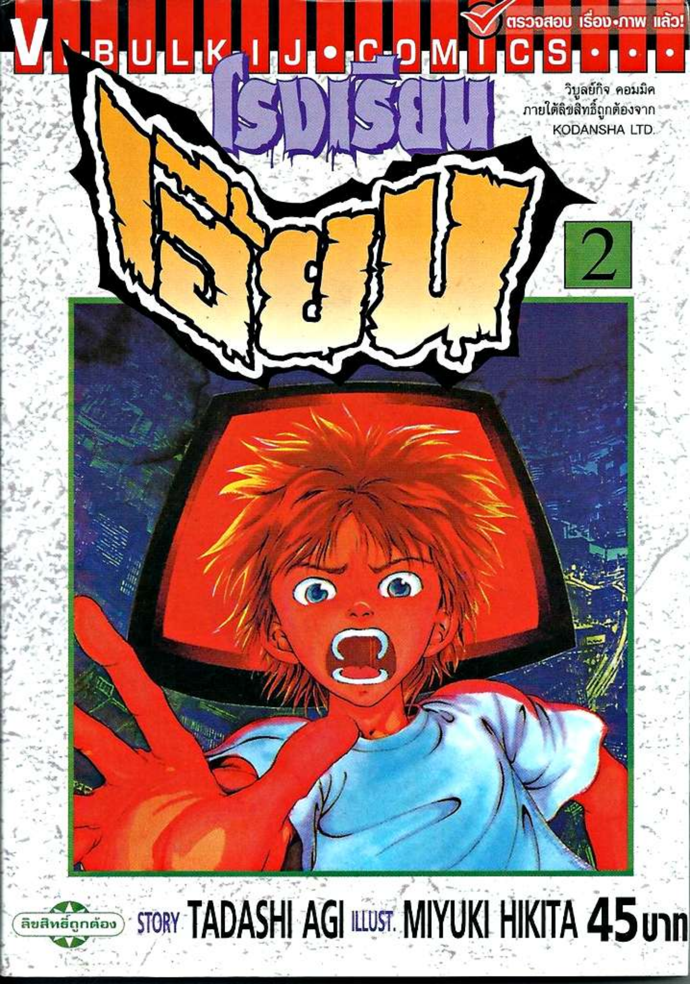
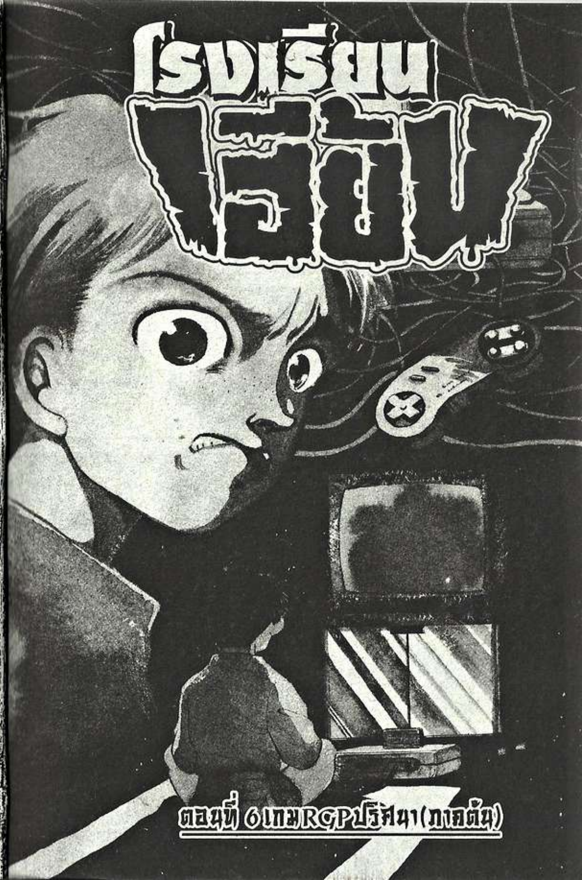

VIBULKIJ•COMICS•••
ตรวจสอบ เรื่อง•ภาพ แล้ว!
โรงเรียน
วิบูลย์กิจ คอมมิค
ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก
KODANSHA LTD.
2
ลิขสิทธิ์ถูกต้อง
STORY TADASHI AGI ILLUST. MIYUKI HIKITA 45 บาท

โรงเรียน
เฮี้ยน
2
STORY
ทาดาชิ อากิ
ILLUST.
มิยูกิ อิคิตะ

สารบัญ

ระยะนี้ ทีวีเกม บูมกันมาก ทั้งในหมู่เด็ก และผู้ใหญ่
ผู้อ่าน ทุกท่านเอง ก็คงจะเคย เล่นเกมมา ?
แต่ เคยได้ยิน เรื่องราว ของ เกมปริศนา ไหม?
ซอฟต์เกมดัง บางอย่าง จูๆจะกลาย เป็นเกมพิเศษ
แต่นั่น ไม่ใช่เกม ธรรมดา ....
เรื่อง เล่าลือนี้ เกี่ยวโยงกับ เกมดังๆ
จดหมายนี้ มาจากคุง จาก โอซาก้า
แน่นอน เรื่องเล่านี้ เป็นเรื่องบอกต่อ กันมาเท่านั้น ไม่อาจยืนยันได้
ซาคา ตะ |

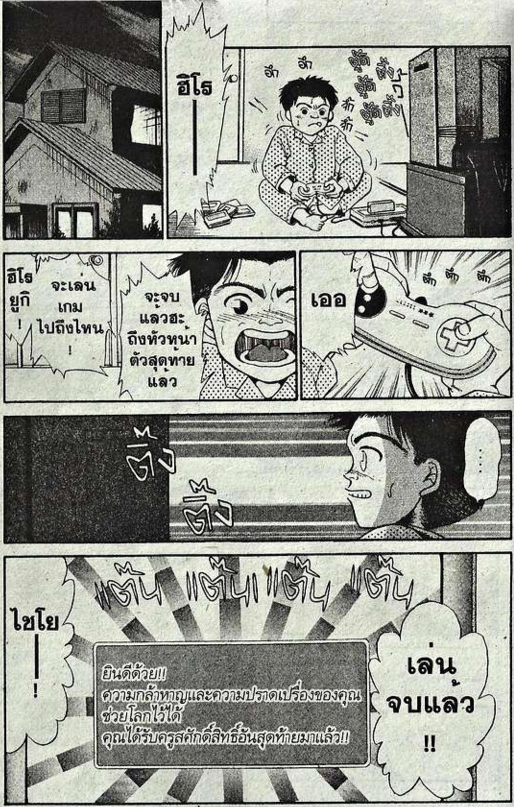
ซาคาตะ เวทมนตร์ ตอนสุดท้าย ในเกมไฟนอล ซาก้าV
หา ไม่เจอ ซะที เลย
อ่อ ต้องหาโจรสลัด มาเป็นเพื่อนก่อน แล้วกลับไป หมู่บ้านแรก
เอาอาวุธ ใส่ในคลัง
ซาคาตะ ฮิโรยูกิ (นามแฝง) รู้เรื่องเกมที่สุด ในชั้น
โอ้โฮ... ซาคาตะ นี่รู้ไปหมด เลย
ทำไมรู้ล่ะ
อ่อ... ไม่เท่าไหร่ หรอก
โยโกยามะ ยูจิ (นามแฝง) รู้เรื่องเกม ละเอียดเช่นกัน
เป็นเพื่อนคุย เรื่องเกม กับ ซาคาตะคุง
พวกนาย ยังไม่ เจ๋งพอ
ยังรวบรวม เวทมนตร์ ไม่ได้หมด สิ
ก่อนจะกลับ หมู่บ้าน มันจะมีป่า เกรย์เทเรใช่มั้ย!? เนอะ ซาคาตะ !

อืม หลงทาง นิดหน่อย ....
แต่ไปถึง น้ำตก โอดีนแล้ว เหลืออีก นิดเดียวมั้ง ....
ซาคาตะ ยังเล่น ไม่จบ อีกรึ?
แกร่ก แกร่ก
ไม่ได้ เอาแต่ฟัง อยู่เรื่อย
เป็น ซะ ซั้งงี้
อ๋า
หัดไป หาเอง มั่งสิ
เอ๊ะ อะไร!? มีด้วยรึ!?
!
โยโกยามะ แกเล่นจบ แล้วรึ!?
นะ ซาคาตะ
ถ้าอยากรู้ รีบไปรวบรวม เวทมนตร์ ให้ได้หมด ก่อนสิ
น่า บอกหน่อย สิ
สอน กัน มั่งสิ
ฮ้า... อะไรนะ !
ที่จริง
ฉัน ไม่ได้บอก ต่อหน้า พวก เพื่อนๆ
แต่จะ บอกแก คนเดียว
กิ๊ง ก่อง
กิ๊ง ก่อง
ซาคา ตะ

หลังจาก จบเกม ไฟนอล ซาก้าv แล้ว
จะมี เกมอื่น โผล่ ขึ้นมา
โอ้โฮ — จริงรึ !?
ศัตรู ยังไม่ออก แต่รู้สึก ว่า
จะเป็น ทางเดิน ไปสวรรค์
....
....
เออ แต่มัน จริงรึ!?
....อะไร แกไม่น่า ตื่นเต้น ขนาดนี้
เหรอ —
อ๋าๆ อ๋าๆ อ๋าๆ
ฉันเอง ยังตกใจเลย นึกว่าจบแล้ว จูๆ โผล่ขึ้นมาอีก ....
อืม !
ฮึก ฮึก
..ฮึบ ฉันเอง ต้องเล่น เร็วๆ มั่งแลว —
สนุก~ ละสิ —
โยโกยามะ พรุ่งนี้ มาแลกข้อมูล กันนะ

อึก อึก
ตู๊ด ติ๊ง
ตู๊ด ติ๊ง
ตู๊ดติ๊ง
กึก กึก
ฮิโร—
เออ
ตึ๊ก ตึ๊ก ตึ๊ก
จะจบแล้วฮะ ถึงหัวหน้าตัวสุดท้ายแล้ว
ฮิโรยูกิ!
จะเล่นเกมไปถึงไหน!
....
ติ๊ง
ติ๊ง
แต้น แต้น แต้น แต้น
เล่นจบแล้ว!!
ไชโย—!
ยินดีด้วย!!
ความกล้าหาญและความปราดเปรื่องของคุณช่วยโลกไว้ได้
คุณได้รับครูสศักดิ์สิทธิ์อันสุดท้ายมาแล้ว!!

!
....
ฟู่—
ปล่อยเอาไว้แบบนี้
จะเริ่มเกมอื่นที่โยโกยามะบอกเอาไว้มั้ยนะ ....
ZONY
Fin
แต้น แต้น แต้น แต้น
ยินดีต้อนรับสู่สวรรค์
อ๊ะ!
ครับ กำลังจะนอนแล้ว
ต่อพรุ่งนี้ก็ได้
ฮิโรยูกิ!
ยังไม่นอนอีก!!
ตึ๋ง ตึ๋ง ตึ๋ง
ตายละ แม่มาแล้ว!!
อ๊ะ
เริ่มเกมอื่นจริงๆด้วย!!
อย่างที่โยโกยามะบอกเลย!

วันต่อมา
อ๊ะ โยโกยามะ!
ฉันคอยอยู่เลย
ซาคาตะ....
ตุบ ตุบ ตุบ
เมื่อวานฉันเล่นเกมจบแล้ว
เริ่มเกมอื่นอย่างที่แกบอกเลย
....
โทษที่ฉันไม่อยากคุยเรื่องนี้อีก
เอ๊ะ!?
โยโกยามะ?
....
ทำไมรึ? แกแปลกๆไปนะ....
....
โยโกยามะเกิดอะไรขึ้นรึ!?
.... มันมีข้อความบางๆออกมา....
ไอ้เกมอื่นนั่นนะ
เล่นๆไปรู้สึกมันก็ดีหรอก
อึ๊
ถ้าไม่เล่นเกมให้จบภายใน24ชม. แกจะต้องตาย
....
แต่..จู่ๆมันก็มีอะไรออกมาจากจอทีวีก็ไม่รู้....
กึ๊ก กึ๊ก
แล้วจอทีวีมันบอกว่า....
แท่ก แท่ก
....เหรอ
..ตอนแรกฉันเองก็ไม่เชื่อแต่....
โยโกยามะ~~
คนทำเกมเขาคงแกล้งไปเล่นๆมั้ง
ไม่มั้ง....มันจะเป็นจริงได้ไง!?
พวกเราก็เล่นมาถึงขนาดไหนแล้ว....
แต่คราวนี้มันต่างกันนะ!!
เอ๊ะ....
อึ๊ย
พอหลังจากที่ฉันนอน....
ฉันถูกผีอำ

ก๊อง ก๊อง
มันกลัว บอก ไม่ถูก ....
.... อาจใช่ แต่ฉัน.... ไม่เล่นแล้ว ....
มันคงเป็น แคฉาก ในเกม เท่านั้นแหละ
ตู๊ด ตู๊ด ตู๊ด ตู๊ด
เออ.. ไปเลย
จึ๊ก จึ๊ก
คืนนั้น —
....
อึ น่าเบื่อ ชะมัด
อ้าว !?
ซ่า
แต๊น แต๊น แต๊น
แอ๊ด
ปึ๊น ปึ๊น ปึ๊น ปึ๊น
ผ่าว แต๊น แต๊น แต๊น
แต๊น แต๊น แต๊น

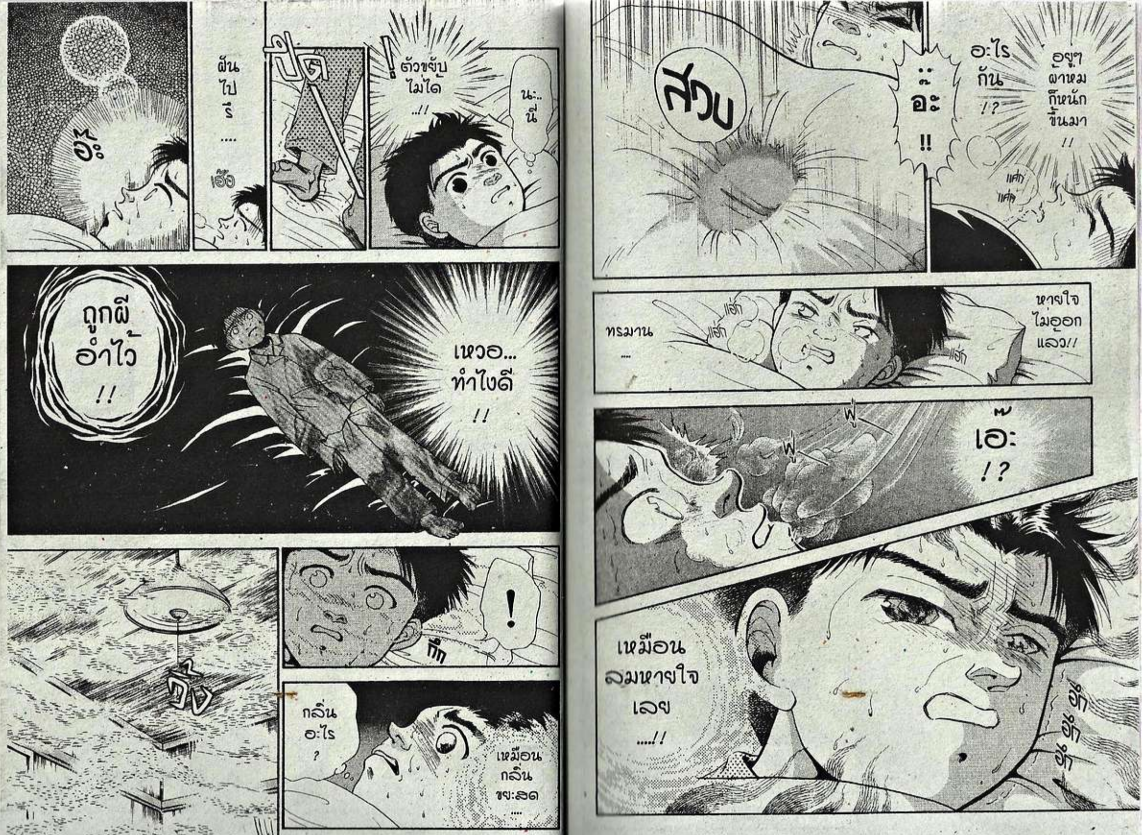

อึม ....
พอนอน มันรู้สึกอึดอัด.. ยังไง ก็ไม่รู้
อึ๊
พอ ลืมตาขึ้น
ผีอำ รึ
อ๊ะ ?
.... !?
....
ฉัน รู้สึกไม่ดี พอตื่นขึ้นมา กลับขยับตัว ไม่ได้
เหมือน ถูกมัดไว้
ได้กลิ่น เหม็นสาบ ของอะไร บางอย่าง ....
แล้ว ในห้อง มีหมอก หนา
!?
เฮือก
คงเหนื่อย เลยฝัน เห็นอะไร น่ากลัว
ฝันไป มั้ง ?
....
แล้วก็ มีคน ดึงขาฉัน ....
ลาก ลงไป !!

จูๆ บรรยากาศ ในจอ เปลี่ยนไป ..
ใช่.. จากนั้น
โยโกยามะ บอกว่า มีข้อความ แปลกๆ ออกมา ....
!
เจ้านั่น.... อยู่ดีๆ ก็เลิกเล่น ไปเฉยๆ
แต๊น แต๊น แต๊น แต๊น
เจ้านั่น เลิกเล่น กลางคัน นาเสียดาย ออก
นักรบแห่งความมืด
อาวุธ : เคียววงพระจันทร์ เล็บแหลม
พลัง : (ไม่จำกัด)
กริ๊น
หา.... พลังชีวิต มีไม่จำกัด ....
งั้นก็ เป็นอมตะ น่ะสิ
....แต่ ถ้าเล่น ต่อ
อาจจะ รู้เรื่อง ที่ โยโกยามะ ไม่รู้ก็ได้ ....
อื้ม
ตี๊ด—— ตี๊ด ตี๊ด
!
อ๊ะ

เล่นเกมนี้ให้จบภายใน24ชั่วโมง ไม่งั้นแกตาย!!
.... ออกมา แล้ว
ฉันไม่ยอม ให้แกหลอก หรอก.. โกหกชัดๆ
ฮิโรยูกิ !
รีบ นอน ได้แล้ว นะ!!
อ๊ะ
แม่ !!
ช่วย ไม่ได้
แก๊ก
วันนี้ พอแค่นี้ ก่อน!!
จะเล่น ไปถึงไหนๆ เล่นอยู่ได้ ทุกวันๆ
แอ๊ด
ผม~ เปล่าเล่น นะ ....
อ๊ะ
แล้ว ทำไมทีวี ยังเปิดอยู่ หา!?
?
ผมปิดไป เมื่อกี้นี้.. เอง
พูดอะไร ก็ไม่รู้

โยโกยามะตายแล้ว! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ต ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตา ย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย!
เรา.... ปิดสวิตช์แล้วนี่นา ....
พูดถึงโยโกยามะ.. ไม่น่าเชื่อ !?
ฉัน.... ไม่เล่นแล้ว ....
มันกลัว บอกไม่ถูก ....
.... แม่ ฮะ
แว่บ

สุดท้ายซาคาตะคิดว่าตัวเองลืมปิดไป
และนอนเลย
กลางดึกคืนนั้น
อึ..อึ..
พรวด
......
เราฝันไปน่ากลัวชะมัด ....
แฮ่ก แฮ่ก
เอ๊ะ? ทำไมทีวีหันมาทางนี้
!
วี๊ด
เฮ่ย
ฟุ่บ
มาแล้ว !!
ปี๊ด ปี๊ด ปี๊ด

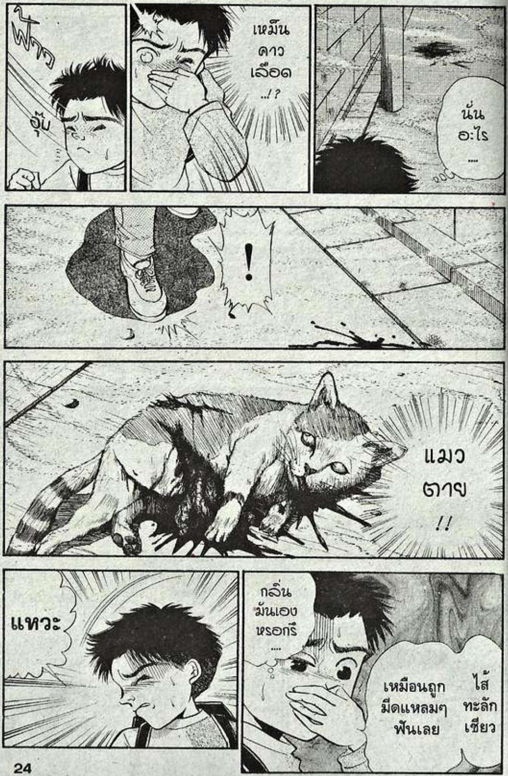

นะ..นี่
ตัวขยับไม่ได้..!!
ปึด
ฝันไปรึ....
เฮือ
อ๊ะ
เหวอ...ทำไงดี!!
ถูกผีอำไว้!!
!
กึก
กลิ่นอะไร?
เหมือนกลิ่นขยะสด....
อุ๊ๆ ผ้าห่มก็หนักขึ้นมา!!
แค่ก แค่ก
อะไรกัน!?
อะ..อะ!!
สวบ
หายใจไม่ออกแล้ว!!
แฮ่ก แฮ่ก แฮ่ก
ทรมาน....
เอ๊ะ!?
ฟู่ ฟู่
เหมือนลมหายใจเลย....!!
อึก อึก อึก

พรึ่บ
....อา
อ๋ง อ๋ง
อา
......
พรวด
..อึ๊!
......
ซาคาตะเองก็หวาดๆเหมือนกัน
วันต่อมากะจะไปปรึกษาโยโกยามะที่โรงเรียน
....รอดไปที....
ตุบ
เหงื่อโชกเลย....
เมื่อกี้..ก็ฝันไปรึ....
เฮ้อ

แต่แล้ว....
วันนี้ โยโกยามะ มาสายจัง
อ๊ะ ครูมา
นั่งที่เร็ว
คุณครูเป็นอะไรไปครับ?
พวกเรา..
ครูมีข่าวเศร้าจะมาบอก
คืนวาน โยโกยามะ ยูจิ เพื่อนร่วมชั้นนี้....
ประสบอุบัติเหตุตายแล้ว
หา!!
โยโกยามะตาย..!?
ไม่จริงมั้ง
เมื่อวานยังเห็นกันอยู่แท้ๆ
คืนก่อน ไม่รู้ทำไม โยโกยามะออกจากบ้านไป
ระหว่างทาง ถูกใครใช้ของมีคมฆ่าตาย ในสวนสาธารณะ
ตอนพบศพน่ากลัวมาก

ตำรวจสันนิษฐานว่าเป็นพวกโรคจิต
เย็นนั้นเรื่องกระจายไปทั่วโรงเรียน
ทำไมโยโกยามะตาย....
แฮ่ก แฮ่ก
ข้อความนั้นเป็นจริงรึ!
โยโกยามะตายแล้ว! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย! ตาย!
โยโกยามะบอกไม่เล่นเกมนั่นแล้วไง!!
ที่เจ้านั่นตาย...
อาจเป็นเพราะเกมนั่น!
เล่นเกมนี้ให้จบภายใน24ชั่วโมง ไม่งั้นแกตาย!!
24ชั่วโมงแล้วนี่ เหลืออีกกี่ชั่วโมงละ...!?
มันบอก.... ถูกผีอำ!
เราก็โดนด้วยรึว่า.... เราจะต้องตายเหมือนโยโกยามะ....!!
ไม่น่าเชื่อ..
ต้องรีบกลับไปบ้านเล่นเกมก่อน..!
ตุบ ตุบ ตุบ

อุ๊บ
เหม็นคาวเลือด ..!?
นั่นอะไร ...
!
แมวตาย !!
แหวะ
กลิ่นมันเองหรอกรึ ....
เหมือนถูกมีดแหลมๆ ฟันเลย
ไส้ทะลักเชียว

มีดแหลมๆ ....!?
อึ๊ะ
รึว่าคนที่ทำให้โยโกยามะตาย ..!?
เป็นไปไม่ได้ ....
อะ !?
มีหมอกตั้งแต่เมื่อไหร่ ....
แว่บ
วิ้ง วิ้ง
อะไร.. นะ .....
สวบ สวบ สวบ สวบ
เสียงนี่ ..!?

หลังจากที่ โยโกยามะ เล่นซอฟต์เกม ดังๆ บางอย่างจบ
ซาคาตะ กับโยโกยามะ เป็นเพื่อน สนิทกัน เรื่องเล่นเกม
ระหว่าง เล่นเกม มีข้อความ น่ากลัวว่า
เล่นเกมนี้ ให้จบ ภายใน 24ชม. ไม่งั้น แกตาย
ภายในน24ชั่วโมง ตาย!!
เขาพบว่า เกมปริศนา ได้เริ่มต้น ขึ้น
และคืนนั้น ซาคาตะ ได้เจอ ประสบการณ์ น่ากลัว
ปิ๊บ
ปิ๊บ
ปิ๊บ
ปิ๊บ
และได้รับ ข้อความท้าทาย ในเกมปริศนา เช่นกัน
ซาคาตะ ไม่เชื่อ เรื่องที่ โยโกยามะ เล่า
เขารู้ว่า เป็น เพราะเกม
ด้วยความกลัว จึงรีบกลับบ้าน เพื่อไปเล่นเกม ให้จบ ....
วันต่อมา ซาคาตะรู้ข่าว การถูกฆ่าตาย ของโยโกยามะ ที่โรงเรียน

วิ้ง
...!!
ฝุ่บ
ส่วบ ส่วบ ส่วบ

ตอนที่ 7 เกมRGPปริศนา(ภาคจบ)
โรงเรียนเฮี้ยน

ว้าก... ช่วยด้วย——!!
ตึก
ตุบ ตุบ ตุบ ตุบ
วิ้ง
มันไล่ตามมาแล้ว!!
ตึก
แฮ่ก
แฮ่ก
แว่บ!
แย่แล้ว! ตามจะทันอยู่แล้ว——!!

แป้น
อ๊า——!!
บรึ่นนน
ปึ๊
ตึก
บรึ่น
บรึ้น——
เมื่อกี้รถเหรอ....
แฮ่ก แฮ่ก
......

ตึก
ต้องรีบกลับบ้านไปเล่นเกมแล้ว!!
อ๊ะ
อ๊ะ
ฮิโรยูกิ!!
ตุบ ตุบ ตุบ
เด็กอะไร!?
กลับบ้านไม่สวัสดีผู้ใหญ่เลย
อ้าว? ฮิโรยูกิรึ
กึง กึง
กึ๊ก
ถ้าเกมยาวจะทำยังไงดี!
ตึ่ง
แกร๊ก
แฮ่ก แฮ่ก
แต้น แต้น แต้น
ติ๊ด
ตุบ
กึง กึง
เหลืออีกกี่ชั่วโมงเนี่ย!?
ติ๊ด

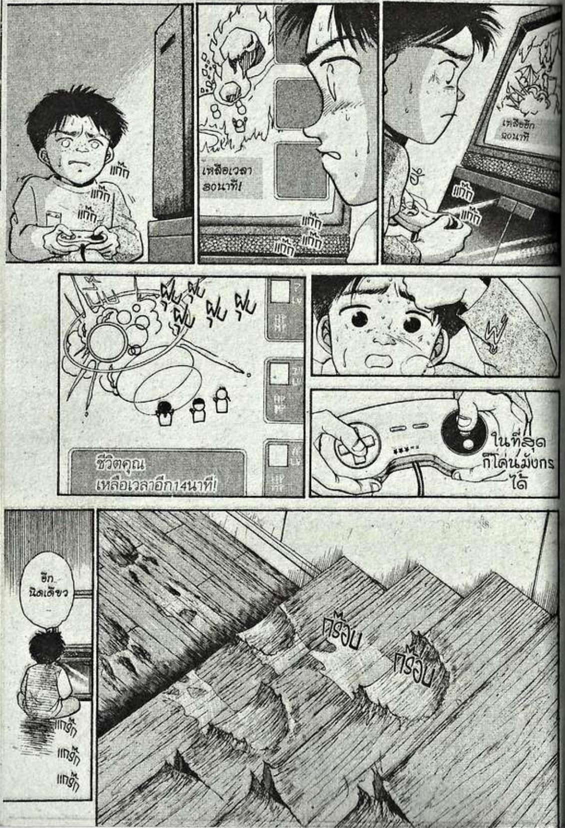

ครืนนนน
มังกรดำออกมาจากบ่อแห่งไฟ!
นักรบแห่งความมืดจ้องจะใช้เคียววงพระจันทร์นี่....
นี่.... มันยากเกินไป
กรอด
จะสู้กับมันยังไงดี —!?
ไอเท็มก็ไม่มี ~
เหวอ
มันพ่นไฟแล้ว
ฟรึ่บ
ถ้าใช้เวทมนตร์อาจจะได้....
ปึ้บ ปึ้บ
ติ๊ด
กึก
อาวิล บาดเจ็บ 999!!
โธ่เอ๊ย.... หมดกัน ~

มันเก่งเกินไป !!
ฟุ้บ
แก๊ก
ไปไหนไม่ได้เลย —
ไม่เอาแล้ว!
ไม่เล่นมันแล้ว!!
กริ๊ก
เลิกเล่นไม่เห็นเป็นไรเลย
เอ๊ะ !?
มันก็คงเกมธรรมดานั่นแหละ
เรื่องของโยโกยามะคงบังเอิญมากกว่า
ไปกินข้าวดีกว่า

กึก กึก กึก กึก กึก
สวบ สวบ สวบ
แต้น แต้น แต้น
แต๊น
กึ๋ย
.... แก ....
เกม เล่นเอง !!
ทำไงดี!? ดับสวิตช์ไม่ได้ด้วย !!
กึก กึก กึก
เอ้อ ดึงปลั๊กสิ!
ปึด ปึด ปึด

!?
กระเป๋าขาด !!
นั่นไม่ใช่รถธรรมดา แต่มันเล็งเราอยู่ ...
ถ้างั้น ....
เจ้าตัวเมื่อกี้ที่เห็น ....
เหมือนถือเคียวเลย

ฮึบ
ดึง!! ไม่ออก !!
กึก
เหวอ
ชีวิตคุณ เหลือเวลา1ชั่วโมง57นาที!
กึก
โอฮ
ตุบ
ประตูเปิดไม่ออก !!
แก๊ก แก๊ก
แม่เปิดหน่อย !!
ตึง ตึง
แม่ฮะ เปิดให้ที!!
ตึง
แม่ !!
ฮึ
ฮือ ..
ฮือ ..
ฮือ ..
ชีวิตคุณ เหลือเวลา1ชั่วโมง54นาที!
..เวลาลดลง..เรื่อยๆ ....
ตึง
....ต้องเล่นมันต่อ ....
ฟึด
......
กึก
ตุบ

แก๊ก
แก๊ก
แก๊ก
เหลือเวลา
๑๐นาที!
แก๊ก
แก๊ก
แก๊ก
เหลืออีก
๑๐นาที
แก๊ก
แก๊ก
ฟุ่บ ฟุ่บ ฟุ่บ ฟุ่บ ฟุ่บ ฟุ่บ
ชีวิตคุณ
เหลือเวลาอีก14นาที!
ในที่สุด
ก็ได้หมั่งกร
ได้
อีก
นิดเดียว
...
ครือน
ครือน
แก๊ก
แก๊ก
แก๊ก

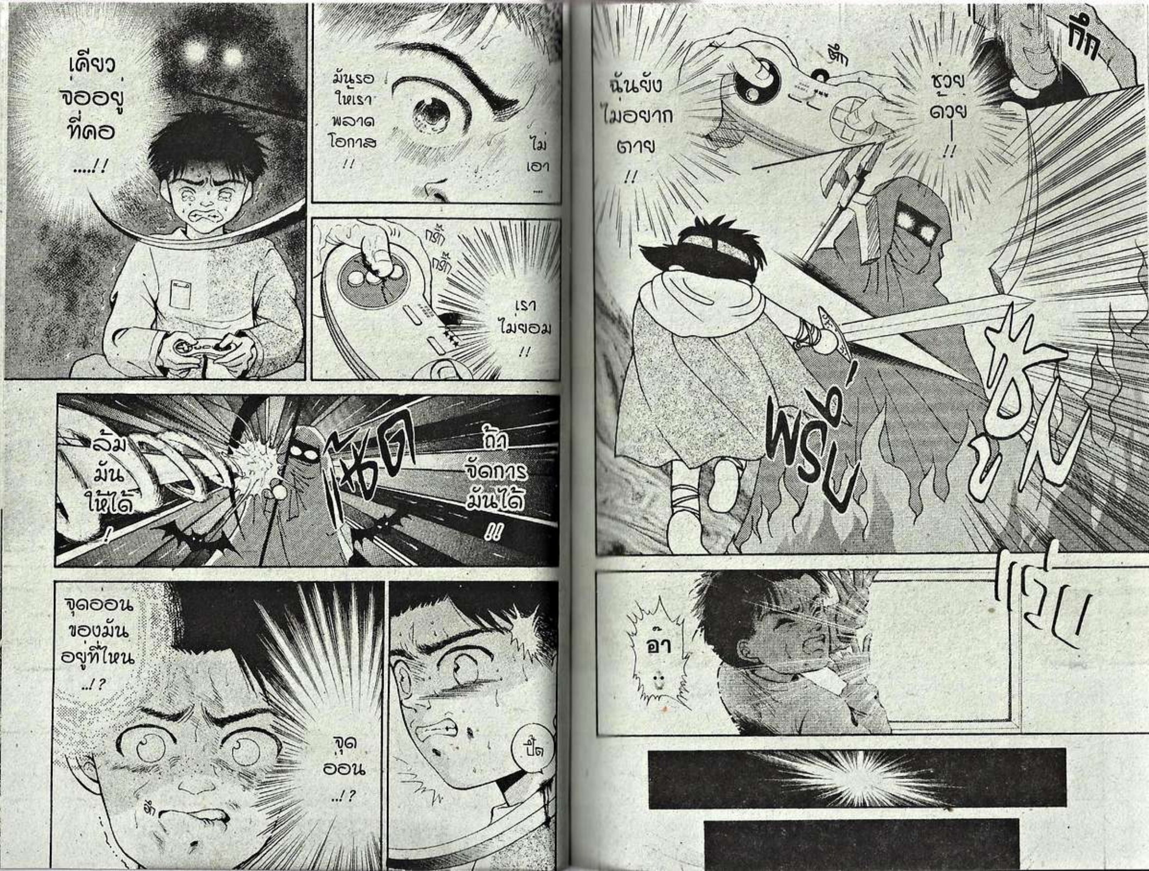

ชีวิตคุณ
เหลือเวลาอีก๙นาที!
เหลืออีก
๙นาที..
เอง
....
แกร่ก
แกร่ก
!
อะไร
...?
ตึก
ตึก
สวบ
สวบ
สวบ
เสียงนี้
....!?
มา
แล้ว
!!
มัน!
มันมาแล้ว
!!
กึง กึง
กึง แก๊ก
อย่า
เข้ามา
นะ!!
ปึ้บ
กึก
กึก
กึก
กึก

กึก
แก๊ก
สวบ
สวบ
สวบ
สวบ
ใกล้เข้ามาแล้ว..
เหลือจัดการกับนักรบแห่งความมืด....!!
ถ้าล้มมันได้ละก็ !!
ฟู่ —
ฟู่ —
เฮือก
สวบ
...มันอยู่ข้างหลัง !?

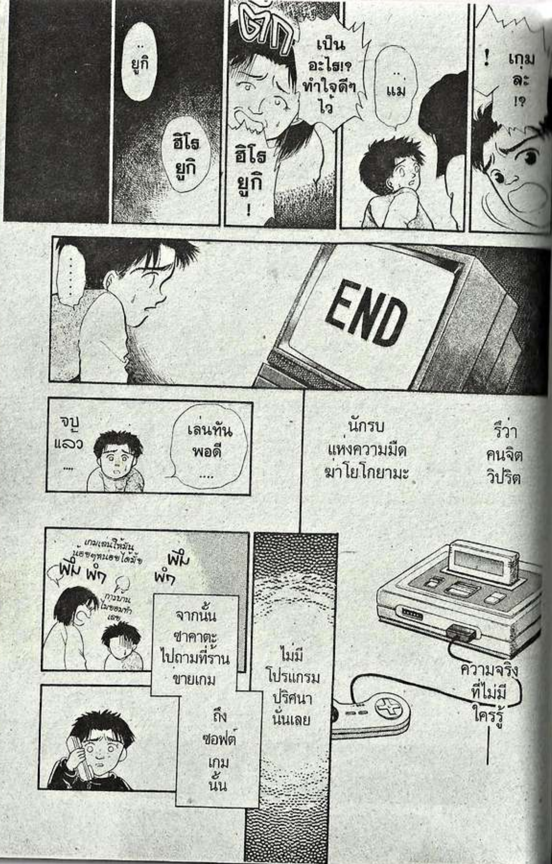

ตูม
ฮือ
....!!

......
สวบ สวบ สวบ สวบ
อ้าว!? ไม่มีนี่ ....
....รอดตัวไปที....
!?
ZONY
มันอยู่จริงๆ !!

ปิ๊บ ปิ๊บ ปิ๊บ
ชีวิตคุณ เหลือเวลาอีก2นาที!
กึก
ต้องรีบเล่นเกมให้จบ ....!!
อึ๊ะ ....!?
ควับ

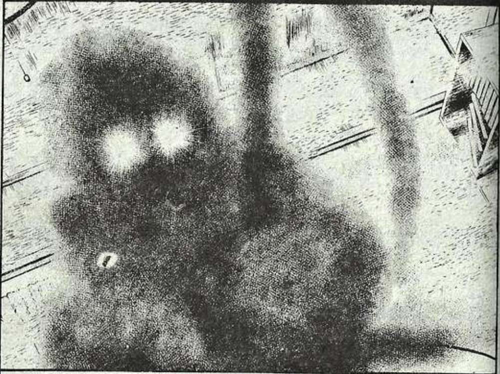
เดี๋ยวจออยู่ที่คอ ....!!
มันรอให้เราพลาดโอกาส !!
ไม่เอา ...
กรั๊ก กรั๊ก
เราไม่ยอม !!
ล้มมันให้ได้ !
ถ้าจัดการมันได้ !!
จุดอ่อนของมันอยู่ที่ไหน ..!?
จุดอ่อน ..!?
ปี๊ด
ฉันยังไม่อยากตาย !!
กึก
ช่วยด้วย !!
พรึ่บ
อ๊า

! เกมละ !?
.. แม่
ตึก
เป็นอะไร!? ทำใจดีๆ ไว้
ฮิโรยูกิ !
ฮิโรยูกิ
.. ยูกิ
......
END
รึว่า คนจิตวิปริต
นักรบแห่งความมืดฆ่าโยโกยามะ
เล่นทันพอดี ....
จบแล้ว ....
ความจริงที่ไม่มีใครรู้
ไม่มีโปรแกรมปริศนานั่นเลย
ถึงซอฟต์เกมนั้น
จากนั้นซาคาตะไปถามที่ร้านขายเกม
พึม พำ
พึม พำ

จากจดหมายของผู้อ่านทั่วประเทศมากมาย
เพื่อนสนิทของคุงฝันเห็นผู้ชายหน้าตาน่ากลัวถือเคียวไว้ฟันคอ
2-3วันต่อมาฝันกลายเป็นจริง
รึว่าการตายของโยโกยามะ
เป็นฝีมือของชายคนนั้น
ชายถือเคียวปริศนาเกี่ยวข้องอะไรกับเรื่องเล่าลือในซอฟต์เกม ?
เรื่องแน่ชัด.... ไม่มีใครทราบได้ ......

MONSTER CHARACTER No.4

นักรบแห่งความมืด (ปิศาจที่ซ่อนอยู่ในทีวีเกม)

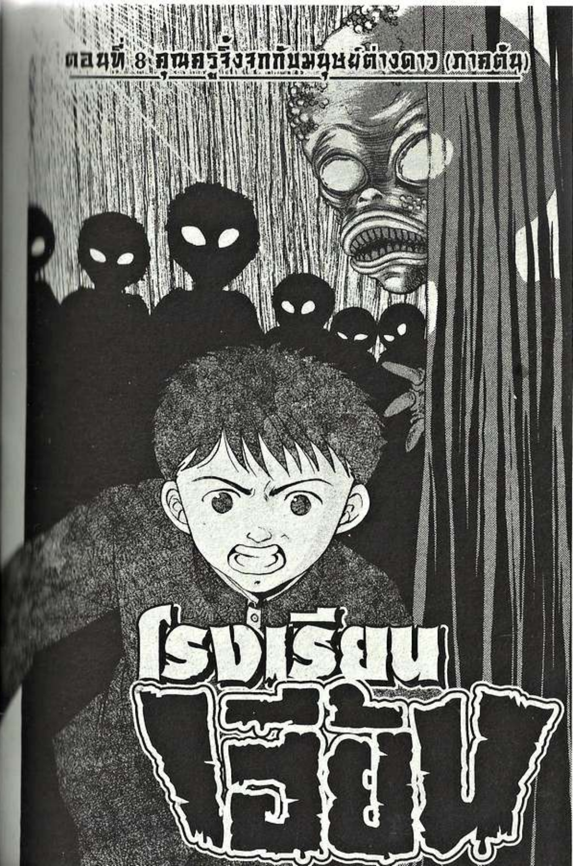
สูง:0~ไม่จำกัด **หนัก**:ไม่ปรากฏ **อายุ**:1,999ปี

ของโปรด:ใจมนุษย์ที่เต็มไปด้วยความชิงชัง การนับอายุขัยของมนุษย์

ของเกลียด:เด็กที่เล่นทีวีเกมเก่งๆ

จุดสังเกต:รูปร่างจะถูกห่อหุ้มอยู่ในกลุ่มเมฆสีดำที่เหมือนความมืด ตามีแสงสว่าง มือถือเคียวขนาดใหญ่ค่อยๆเดินอย่างเชื่องช้า ปกติจะเคลื่อนไหวอยู่ในทีวีเกม แต่สามารถออกมาข้างนอกได้ 1ชั่วโมง

การกระทำ:จะสื่อสารไปหาเด็กที่กำลังเล่นเกมว่า“ต้องเคลียร์เกมนี้ให้จบภายใน24ชั่วโมง ไม่งั้นแกตาย” กลางดึกจะออกมาล่าชีวิตเด็กที่เคลียร์เกมไม่ได้และจะมีแต่เด็กๆเท่านั้นที่เห็นมัน

มีเรื่องเล่าลือว่า
เด็กผู้หญิงคุยกับ
มนุษย์ต่างดาว
ตัวเล็กๆในห้องเรียน
ที่ไม่มีใครอยู่
ตอนเย็นๆ
ตอนนั้นตัวเอก
ฮางิวาระ
(นามแฝง)
ถูกมนุษย์
ต่างดาว
ตัวเล็กๆทำร้าย
เขาเล่าว่า
ถูกพาไปที่บ้านเก่าๆ
ที่สร้างเมื่อไหร่ไม่รู้
และถูกบังคับ
ให้ดื่มน้ำเขียวๆ
ตอนนั้น
ตอนที่ฮางิวาระ
รอดมาได้
เพราะอ้วก
น้ำสีเขียวนั่น
ออกมาหมด
ถ้าตอนนั้น
เขาดื่มมันลงไป
บางทีเขาอาจจะ
ถูกมนุษย์ต่างดาว
พาไปก็ได้
ตั้งแต่เรื่องนี้ถูกตีพิมพ์
ก็มีประสบการณ์เดียวกัน
จากผู้อ่านทั่วประเทศ
ที่ส่งจดหมาย
เล่าเรื่องมนุษย์ต่างดาว
มากมาย

กิ้ง ก่อง กิ้ง ก่อง
เรื่องเล่าคราวนี้
เป็นจดหมาย
ของ
ยามามูโระ ทาคาชิ
อาศัยที่จังหวัด
ไซตามะ
ทาคาชิ..
รอดด้วย
สิ~~~
ทำอะไร
อยู่นะ
ซาจัง
เนจิชิ
!
เร็วสิ
ชมรม
จะเริ่ม
อยู่แล้ว
ยามามูโระ ทาเคชิ
(12)
ยามามูโระ
เข้าเรียน
มัธยมต้น
ได้1เดือน
เริ่มคุ้นเคย
กับโรงเรียน
และเพื่อน
แล้ว
音楽室

วันนี้ ฉันมา คนแรก อีกแล้ว
ยามามูโระ วันนี้ มาเร็วจัง นะ
ครู ชิตาระ !
อิ อิ
ขยันเรียน ขนาดนี้ เชียวรึจ๊ะ
ทำอย่างนี้ ครูก็ปลื้ม แยเลยสิ
อิ อิ
ผมชอบ เรียนดนตรี อยู่แล้วฮะ
วันนี้ ขยันซ้อม อีกนะ!
ครับ
ทา เคชิ
แฮ่ก แฮ่ก
เนงิชิ ช้าชะมัด เลย
แฮ่ก
แกน่ะสิ มาเร็ว เกินไป
แฮ่ก

ครูชิตาระ (นามแฝง) เป็นครู ที่ปรึกษา ชมรมดนตรี
เป็นครูสอน ให้กับโรงเรียน ยามามูโระ และยังเป็นครู สาวโสดอายุน้อย คนเดียว ในโรงเรียน
ว้าว
ครูเล่นเปียโน เก่งจัง
พวก นักเรียน ต่างชื่นชม ยิ่งนัก
↓ ห้องดนตรี
音楽室
แป๊น แป๊น ถึง ถึง แป๊น แป้น ถึง แป๊น แป๊น แป๊น แก๊ง แก๊ง แก๊ง
วันนี้ ซ้อมแค่นี้ ก่อนนะจ๊ะ
หลังจาก ปิดเทอม เราจะซ้อม ทุกๆ ตอน กันตอนะ

ครูฮะ— ดีดเปียโนให้ฟังหน่อยสิฮะ
ไม่ได้รึฮะ?
. . .
คิกคิก
ได้สิจ๊ะ เอาเพลงอะไรดี!?
อะไรก็ได้ฮะ
ครูเล่นเราชอบทั้งนั้น
เหรอจ๊ะ.... งั้นเอาเพลงของโชแปงหมายเลข1นะ!
เพลงนี้ครูรู้จักจากหนังสือการ์ตูนที่ยืมมาจากพี่สาวข้างบ้านตอนเด็กๆ
ครูชอบการ์ตูนนั่น! เลยหัดเรียนเพราะอยากดีดเพลงนี้ให้ได้!
ครูอ่านการ์ตูนด้วยหรือฮะ
หือ —

อา
ตอนครูดีดเปียโนสวยที่สุด
อะไรรึ?
ปึก
ทาเคชิ แกอยากเจอครูทุกวันใช่มั้ย
ถึงมาเข้าชมรมนี้?
แกก็เหมือนกันแหละนา? เนงิชิ
เค้าเปล่านะ
ที่พวกรุ่นพี่เขาชมรมมาก็เพราะเล็งคุณครูเหมือนกันนะสิ
มือของคุณครูสวยจังนะ
อืม ตัวก็หอมด้วยนะ
รู้มั้ย? เนงิชิ
นั่นกลิ่นหอมมะลิเชียวนะ!!
รู้เรื่องครูดีจังนะ ทาคาชิ

เฮ้อ~~~ ตั้งแต่พรุ่งนี้ เราจะไม่ได้ เจอครูแล้วรึ เบื่อชะมัดเลย
ฟู่
พอปิดเทอม วันนั้นหลังเลิกเรียน
ยามามูโระ วิ่งมาที่ ห้องซ้อมดนตรี ตามปกติ
อ๊ะ
ครูฮะ... วันนี้ เราจะซ้อม ของเดิม ใช่มั้ยฮะ?
ตอนหยุด ผมซ้อม ประจำเลย
นิ้วโป้ง ช้ำไป หมดเลย ฮะ
ตุ๊บ
ครู ดูสิ ฮะ
นี่ไง
...?
เอ๊ะ ?

......
ไม่ได้ยิน มั้ง ..?
วันนี้ ครู ไม่ร้อน รึฮะ?
ใส่เสื้อ หนาเตอะ เลย
หรือว่า ครูเป็นหวัด ฮะ....?
.. ร้อน รึ ....?

อุ๊ะ
โชคดีไป..
ใช่ เป็นหวัดนิดหน่อย
ไม่ต้องห่วงหรอกจ้ะ
....
วันนี้ดูน่ากลัวจังเลย ....
ครูเป็นอะไรไป ....?
ฟึ่บ
.... อ๊ะ!
ข้อมือครูเป็นอะไรฮะ!?
!

อ๊ะ !
อ๊ะ
แก๊ก
กึ๊ก กึ๊ก กึ๊ก
ดีที่ไม่แตก .....
ผมเก็บให้นะฮะ
วืดดด
แปะ

ครู
เก็บเอง
ได้
กึก
เฮือก
หวอ
มือ
เย็นเฉียบ
เลย!!
เฟี้ยว
!?
คะ..
ครู
!?
....
หวา
!!

จริงสิ
ของเดือนนี้
ยังไม่ได้คิด
เลย
อ๊ะ
ร้อน
แล้ว
เหรอ
เนี่ย
ยัง
ไม่ทัน
หน้าฝน
วันนี้
ร้อนชะมัด
เลย
แป๋น แป๋น แป๋น
ครูฮะ
วันนี้
เล่นเพลง
บรรเลง
นะฮะ..
ยามามูโระ
มาเร็ว
อีกแล้ว
ร้อน
แป๋น
แป๋น
แฮ่ก
เอ้า พวกมูๆ
เริ่มซ้อมได้แล้วจ้ะ
....
ครู
....
แปลก
แฮะ
..
คนอื่น
ร้อนกัน
แทบตาย
....
แฮ่ก
แฮ่ก
แฮ่ก
ไม่มี
เหงื่อ
ออก
เลย
....
แฮ่ก
แฮ่ก
แฮ่ก
แฮ่ก

....
วันนี้ดูครูแปลกไปนะ ....
แล้วมือครูอีก ....
เย็นเฉียบเลย รู้สึกสากๆ เหมือนจับจิ้งจกเลย ....
น่าแปลกที่เหงื่อไม่ออกเลย
ข้อมือนั่นก็มีรอยแปลกๆ ด้วย ....
แต่ ....
คนเริ่มเป็นหวัดไข้จะขึ้นสูง
เหงื่อก็จะไม่ออก ....
อาจจะเป็นรอยที่ข้อมือก็ได้!
เป็นหวัดนิดหน่อย
ไม่ต้องเป็นห่วงหรอกจะ
ตอนนั้นครูก็เป็นปกติ ....
แปล๊บ
ใช่แน่เลย!
ตึก ตึก
รู้สึกเหมือนมีใครตามมาแฮะ ....
ตึก ตึก ตึก ตึก
มีใครตามมาแน่เลย!?
อ้าว?
ไม่มีนี่ ....
แปลกจัง ....

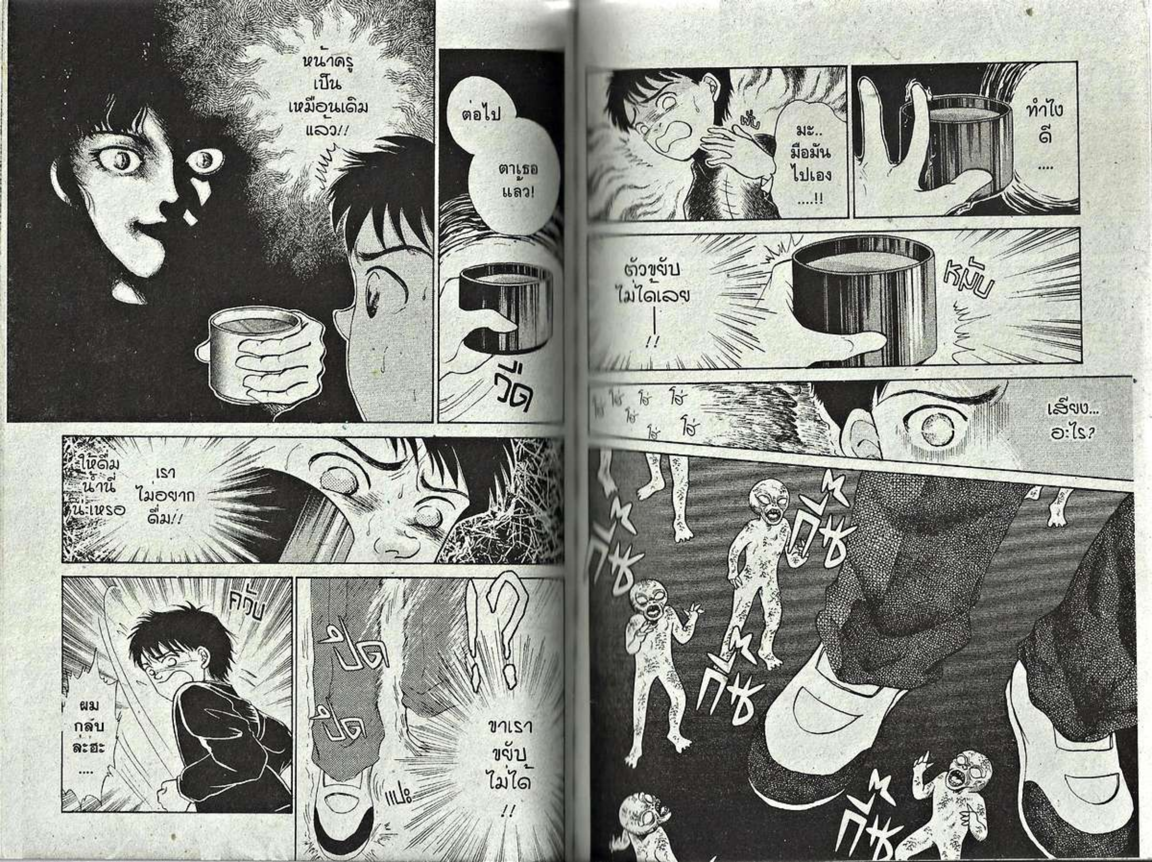
หลังจากนั้น 1อาทิตย์
ครูชิตาระหยุดไม่มาสอน
ชมรมต้องหยุดไปด้วย
ทาคาชิ....
เนงิชิไม่ไปชมรมรึ?
แกไม่รู้เหรอ
ครูชิตาระกลับไปแล้ว
กลับแล้ว....
คงไม่สบายมั้ง
แต่ว่า....
พวกที่เรียนที่ห้องครูเขาบอกว่า
ครูมาโรงเรียนไม่กินข้าวเลยสักคำ
ไปนะทาคาชิ
ออ....เออ....
แน่เลย
ตั้งแต่ปิดเทอมไป ครูท่าทางไม่ดีเลย....
น่าจะหายเร็วๆนะ....
พอครูไม่สบายเหงาเป็นบ้าเลย
อืม..ถึงว่าสิ

เอ๊ะ เสียงเปียโนนี่?
音楽室
↑ ห้องดนตรี
....ครูอยู่รึ?
แอ๊ด
ก็ไหนว่ากลับไปแล้วนี่นา....
....ครูชิตาระ?
ครูฮะ....
ผมยามามูโระฮะ..
อึ๊

อ้าว ยามามูโระเหรอ
ครูชิตาระ !?
ผอมขนาดนี้ ....
เป็นอะไรรึเปล่าฮะ!? ไม่สบายยังจะมาโรงเรียนอีก ....
!
มือเป็นแผล ....!!
......
ถ้าป่วยหนักจะแยนะฮะ
ไปหาหมอดีกวา
อ้อ นี่รึ ....
ไม่เป็นอะไรหรอก ....
นี่ไง ....
เป็นเยอะขนาดนี้ยังไม่เป็นอะไรเลย
หึ

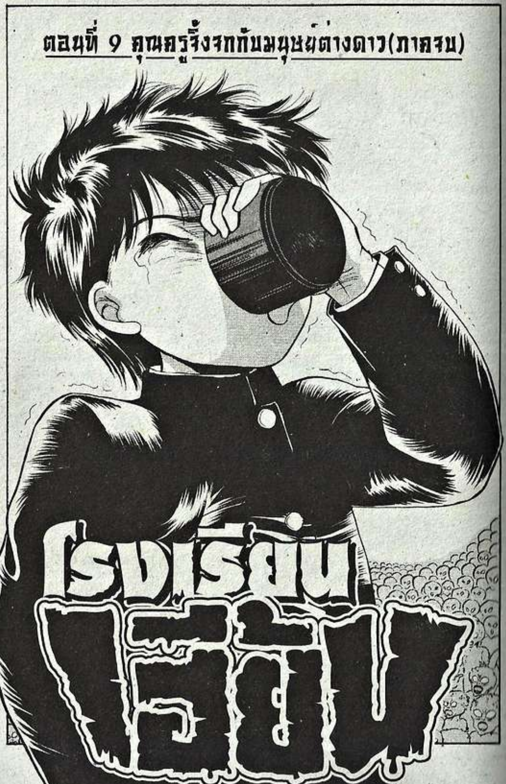

อ้าว? ยามามูโระ หน้าซีดเชียวเรอะ ....
ไม่สบายรึเปล่า ?
ครู เป็นอะไรไปฮะ ....!?
คุณครู !
ตุ๊บ
กระติกน้ำนั่น ....!!
คว้บ
อืม ครูมีของดีให้
คว้บ
สีเขียวอื๋อเลย !?
อะไร.. รึฮะ ?
หนืด ~~
วืด
ดื่มแล้วดีต่อร่างกายนะ
ดื่มสิ
งั้นครูจะลองดื่มให้ดูก็ได้
ไม่ดีกว่าฮะ ไม่เอาดีกว่า ....
...
กลิ่นเหมือนน้ำในสระเลย เห็นแล้วจะอ้วก
นี่ไง ดีออกนะ ยามามูโระ
ครูดื่ม.... ท่าทางอร่อยเชียว!!
แหวะ
อั๊ก อั๊ก

หน้าครู เป็น เหมือนเดิม แล้ว!!
ต่อไป
ตาเธอ แล้ว!
วี๊ด
ให้ดื่ม น้ำนี่ นะเหรอ
เรา ไม่อยาก ดื่ม!!
ควับ
ผม กลับ ละฮะ ....
!?
ขาเรา ขยับ ไม่ได้ !!
แปะ
มะ.. มือมัน ไปเอง ....!!
ทำไง ดี ....
ตัวขยับ ไม่ได้เลย —!!
หมับ
โอ่ โอ่ โอ่ โอ่ โอ่ โอ่
เสียง... อะไร?
กี๊ซ
กี๊ซ
กี๊ซ
กี๊ซ

หวก
ตัวเล็กๆ เหมือนมนุษย์ต่างดาว เต็มไปหมด —!!
ดื่มสิ ยามามูโระ
ไม่.... เราไม่อยากดื่ม !!
อึ๊ก —
น้ำอะไรก็ไม่รู้ —!!!
อั๊ก
อั๊ก
อั๊ก

พวกยามามูโระเรียนมัธยมต้น ชื่นชมครูชิตาระที่สอนดนตรี
พอโรงเรียนปิดเทอม ยามามูโระรู้สึกว่าครูแปลกไป
ทั้งๆที่เป็นต้นหน้าร้อน แต่ครูชิตาระกลับใส่ชุดดำมิดชิด
โรงเรียนปิด ครูที่ปรึกษาวงดนตรีก็หยุดด้วย
วันนั้นยามามูโระรู้มาว่า ชมรมดนตรีปิด เขากำลังจะกลับบ้าน
เขาได้ยินเสียงเปียโนจากห้องดนตรี จึงเข้าไปดูว่าครูชิตาระอยู่รึไม่
ที่นั่น เขาพบครูชิตาระผอมซีดและมีรอยถูกมนุษย์ต่างดาวตัวเล็กๆ กัดตามตัว
และเขาถูกบังคับให้ดื่มน้ำเขียวๆ ....

ตอนที่ 9 คุณครูจิ้งจกกับมนุษย์ต่างดาว(ภาคจบ)
โรงเรียนเฮี้ยน

ครึ่ก
ครึ่ก
ครึ่ก
แก๊ก
กึก
กึก
ปึด
หมด
เกลี้ยง
เลย
....!!
ดื่ม
....
แฮ่
แฮ่ แฮ่ แฮ่ แฮ่

!!
ตึ๊ก ตึ๊ก
ตึ๊ก ตึ๊ก
ตึ๊ก ตึ๊ก
พวกมนุษย์ต่างดาวไต่ขึ้นมาบนขาแล้ว!!
ครู.... ช่วยผมด้วย!!
ครู.... คงเป็นพวกมันไปแล้ว!!
!?
ฮะ ฮะ ฮะ ฮะ
ครูหัวเราะ!!
กริ๊ง
กึก
กริ๊ง
อ๊า....
อ๊ะ
ขยับได้แล้ว!
ตุบ ตุบ
!
แก๊ก
หวา..!!
กึ๊ก
เหวอ.. ช่วยด้วย——!!

ตึ่ง
ตึ่ง
เผลบ
เผลบ
เลีย
ใหญ่เลย
แหวะ
นี่....
ใครกดสัญญาณ
ไฟไหม้เล่น
หา
ยามามูโระ
รีบกลับบ้าน
ไปทั้ง
อย่างนั้น
และ
โทรศัพท์
ไปปรึกษา
เนงิจิ
ติ๊ก
ติ๊ก
ติ๊ก

RRR
....
บ้านเนงิจิ
ครับ
ทาเคชิ
เหรอ
มีอะไร
?
เออ..
ฉันจะทำ..
ไงดี
ฉันกลัว
ครู
ชิตาระ
ฉันไป
ห้อง
ดนตรี
เอ๊ะ
!?
เสียง..
หาย
ไปไหน
!?
อ๊ก
อ๊ก
ครู
ทำไมรึ
ทาเคชิ?
หาย
ไปไหน
?
อ๋อ..
โทษที
คือ
อ๊ะ....
พูดได้
แล้ว!
วันนี้
ที่ห้องดนตรี
....
อ๊ก
อ๊ก
อ้าว
....
เสียง
หาย
อีกแล้ว
!!
ทำไม?
เราเป็น
อะไรไป
....

พอจะพูด
เรื่องห้องดนตรี
เสียงเราก็
หายไปเลย
!!
ทาคาชิ!?
เป็น
อะไร?
กึก
กึก
กึก
..เปล่า
แค่นี้นะ
เนจิชิ
......
ทาคาชิ...
กินข้าว
ได้แล้ว
......
พูดเรื่องอื่น
มีเสียง
แต่พอพูด
เรื่องครูกับ
มนุษย์ต่างดาว
เสียงกลับไม่มี
อี๋ย
อะไร
เนี่ย!?
!?

เป็นอะไร
ไปล่ะ
ทาคาชิ?
ข้าว
มันดำ
นี่ฮะ
...
อ๊ะ
!
ของแม่
ไม่เป็นไร
......
?
แปลกจริง
ลูกชอบปลา
ไม่ใช่รึ
?
วันนี้ผม
ขอตัวฮะ
ไม่อยากกิน
....
ทาคาชิ
...
ไม่สบาย
เหรอ
...
กึ่ก
เปล่าฮะ
แค่ไม่อยากกิน
เท่านั้น...
อยู่ๆก็
ไม่มีเสียง
เห็นข้าว
เป็นสีดำ
....
เราเป็น
อะไรไป
เนี่ย?

ท้องไม่ยักหิว
ปกติไม่เคยเป็นแบบนี้เลย...
ทำไมกันนะ.....
!
รึว่าเพราะเราดื่มน้ำเขียวๆนั่น!?
น้ำเขียวๆ......
อึ๊ะ
เรา....
อยากดื่มน้ำเขียวๆนั่น....
อึ๊ก...อึก
เราไม่อยากเป็นเหมือนครูดวย!
......
ปึ๊ด ปึ๊ด
คิดอะไรของเรา!? น้ำน่าจะอ้วกนั่นรึ
ยังคิดจะดื่มอีก—
แต่...ทำไมเรา...

อยากดื่มน้ำเขียวๆนั่น
ให้เต็มท้องไปเลย—!!
ตอนนั้นยามามูโระคิดมากจนสลบไป
และตื่นขึ้นมากลางดึก
ครึ่งหลับครึ่งตื่นเดินออกไปข้างนอก

แต่พอ
ลืมตา
ขึ้นมา
รู้สึกช็อก
ที่ตัวเอง
มายืนอยู่
หน้าห้อง
ดนตรี
ที่โรงเรียน
音楽室
ห้องดนตรี ↑
ทำไมเรา
มายืนอยู่
ตรงนี้ได้
....
ฝันว่า
หาน้ำเขียวๆ
นั่น
เออ...
ใช่
เรา...
กุก
กัก
เราเดิน
มาถึงนี่
โดยไม่รู้ตัวรึ
....

กุก
กัก
กุก
กัก
....?
เมื่อกี้..
เหมือนเสียง
จากห้องดนตรี
...
แอ็ด
....
มีใคร
อยู่รึ
....?
ยามา
มูโระ
เฮือก
เอ๋
?
เหมือนมี
คนอยู่
แต่ไม่มี
...
ตึก
ตึก
ตึก
แปลก
....

ตึก
แฮ่ แฮ่
แฮ่ แฮ่ แฮ่
มนุษย์
ต่างดาว
ตัวเล็ก
....!!

คะ...
ครู
!!

ยามามูโระ อยากดื่มนี่ใช่มั้ย ?
!
มาสิ
น้ำสีเขียว !!
แต่ถ้าเราดื่มลงไป
ไม่รู้ว่าจะโดนมนุษย์ต่างดาวทำอะไรบ้าง!!
ว่าไงล่ะ? ยามามูโระ
เธออยากดื่มมากไม่ใช่รึ ?
ไม่! เรากลัว !
ตุบ ตุบ
ไม่ต้องเกรงใจหรอกนา
ตึก ตึก ตึก ตึก
วืด
อะ ...
กึก
อึ๊ก ....!!

หยุดเสียงนั่นที่ๆ
มนุษย์ต่างดาวหายไปแล้ว!
ตอนนี้ละ!!
ตุบ
ตึก ตึก
ตึก ตึก ตึก
หยุดนะ ยามามูโระ
หวา

รอด้วยสิ——!!
หวา——
ตุบ ตุบ
ตุบ
ช่วยด้วย....
ยามามูโระ~~

วิ้ง
บรึ้นน
!?
อ๊ะ
รถ ....!!
บรึ้นนน
เอี๊ยดด

โครม
ตุ๊บ
เอี๊ยด
หวือ
หวือ
หวือ
หวือ
ยามามูโระ ถูกพาไป โรงพยาบาล และรอดตาย ปาฏิหาริย์
ประมาณ 2อาทิตย์ จึงออกจาก โรงพยาบาล

แต่ครูชิตาระ ที่ถูกหามมา โรงพยาบาล
สิ้นใจตาย ในคืนนั้น
จดหมาย ของ ยามามูโระ เขียนมาว่า เช่นนี้
ครูก็ เหมือนกับตัวเขา ที่เป็นแค่หุ่นเชิด ของมนุษย์ต่างดาว ตัวเล็ก จนต้องตายไป
ตัวยามามูโระ เองก็ ไม่อยากดื่ม น้ำเขียว นั่นอีก
ลงท้าย จดหมาย เขียนมาว่า ดังนี้
จนป่านนี้ ผมไม่เคยพูด เรื่องนี้กับใคร พูดไปก็คง ไม่มีใครเชื่อ
พออ่านเรื่อง สาวน้อย ผมประบ่ากับ มนุษย์ต่างดาว ผมจึงกล้าเขียนมา นั่นไม่ใช่ความฝัน แน่นอน
บางครั้ง ผมคิดว่า เรื่องทั้งหมด เป็นแค่ ความฝัน —
จากผู้อ่าน รายอื่น เรื่องมนุษย์ ต่างดาว
เขียนเล่ามาว่า ถ้าเจอ มนุษย์ต่างดาว ตัวเล็ก จะถูกพาตัวไป
และให้ดื่มน้ำสีเขียว จนกลายเป็น มนุษย์ต่างดาว เมื่อไหร่ก็ไม่รู้
ที่จริง มนุษย์ ต่างดาว มีจริงรึไม่ ?
และ ถ้ามีจริง ทำไมต้อง ให้ดื่ม ของเหลว สีเขียว นั่นด้วย?
ความจริง มีอยู่แค่ว่า มีจดหมาย ส่งมาจากผู้อ่าน ทั่วประเทศ เรื่องพวกเขามาก เท่านั้นเอง

คุณครูจิ้งจก

สูง:156ซม. **หนัก**:55กก. **อายุ**:24ปี

ของโปรด:ของเหลวสีเขียวที่มนุษย์ต่างดาวตัวเล็กให้มา, ห้องที่มืดๆแคบๆอับๆ

ของเกลียด:แสงอาทิตย์,เสียงแหลมๆ เช่นเสียงคีย์ขวาสุดของเปียโน

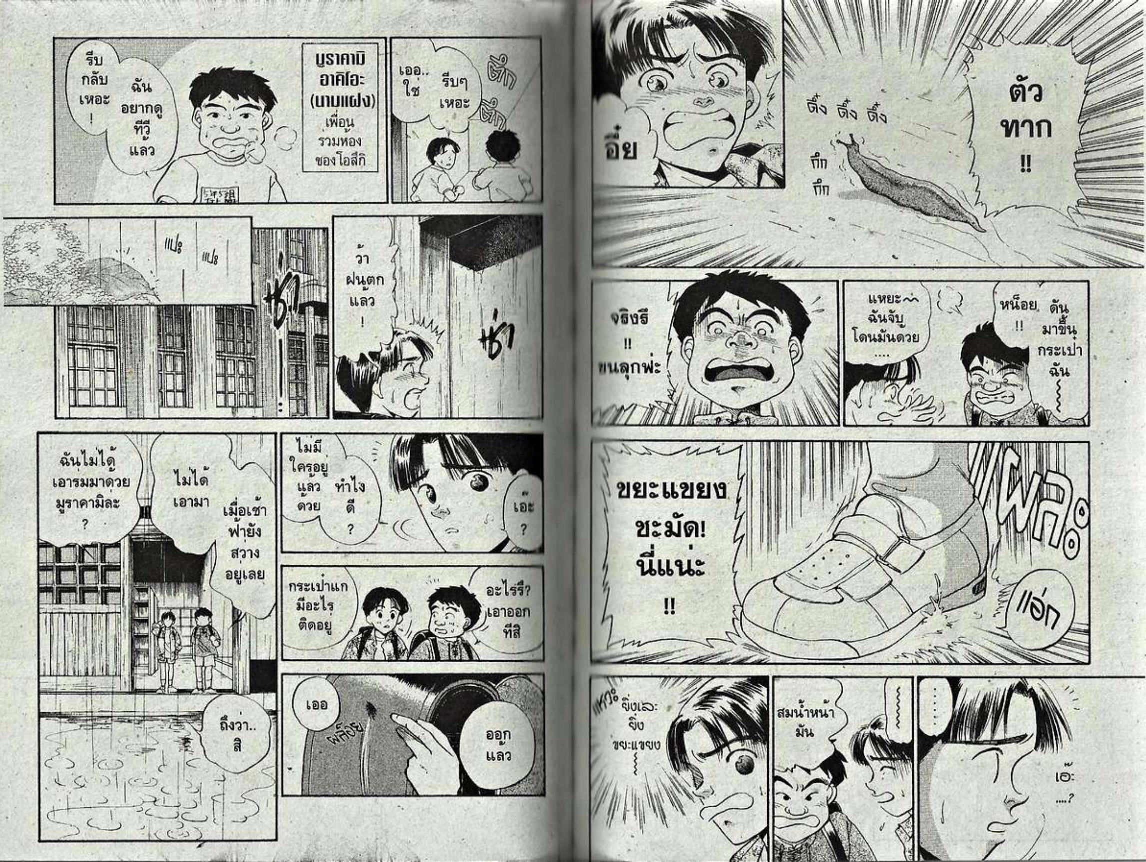
จุดสังเกต:มีรอยฟันกัดเล็กๆทั่วตัว ใบหน้าซูบซีด แต่พอได้ดื่มของเหลวสีเขียว หน้าจะสวยขึ้นเล็กน้อย ไม่กินอาหารตามปกติ แต่จะกินกบและงู

การกระทำ:ถูกควบคุมโดยมนุษย์ต่างดาวตัวเล็ก จะชวนเด็กๆ มาที่ห้องดนตรีแล้วบังคับให้ดื่มของเหลวสีเขียว จะมีกำลังการเคลื่อนไหวที่เร็วกว่าปกติ เวลาคลาน จะคล่องแคล่วว่องไวมาก สามารถเกาะติดกำแพงได้

ตึง
ตุบ ตุบ ตุบ ตุบ
เรื่องนี้แต่งขึ้นจากจดหมายเล่าเรื่องจากโอสึกิ มาโกโต (นามแฝง) จากจังหวัดS
กึ๋ง
วูบ
ปรี๊ด ปรี๊ด ปรี๊ด
วันนี้พอแค่นี้ก่อน
แฮ่ก
แฮ่ก
มาโกโต—
โอสึกิ มาโกโต (11) ชั้นป.5 อยู่ชมรมบาสเกตบอล
5年5組 大月真
เอ้อ ร้อนชะมัด
โอสึกิ มาโกโต ป.5/5 →

จวนเข้าช่วงฝนตกหนักแล้ว
ตอนเช้าออกจากบ้านฟ้าใส เลยไม่ได้เอาร่มไป
แต่พอจะกลับบ้านฝนตก
พอคิดจะลุยฝ่าฝนไป
มีคนใจดีกางร่มให้ยืนรอหน้าประตู—
ท่านผู้อ่านเคยมีประสบการณ์เช่นนี้รึไม่
แต่ถ้าเป็นคุณป้าผูกผ้ากันเปื้อนสีขาว มือถือตะกร้าละก็
โปรดระวังไว้ให้ดี

รีบกลับเหอะ!
ฉันอยากดูทีวี้แล้ว
มูราคามิ อาคิโอะ (นามแฝง) เพื่อนร่วมห้องของโอสึกิ
เออ.. ใช่
รีบๆ เหอะ
ตึก ตึก
แปะ แปะ
ซ่า
ว้า ฝนตกแล้ว!
ซ่า
ฉันไม่ได้เอารมมาด้วย มูราคามิล่ะ?
ไม่ได้เอามา
เมื่อเช้าฟ้ายังสว่างอยู่เลย
ถึงว่า.. สิ
ไม่มีใครอยู่แล้วด้วย
ทำไงดี?
เอ๊ะ?
กระเป๋าแกมีอะไรติดอยู่
อะไรรึ? เอาออกทีสิ
เออ
พลั่ย
ออกแล้ว
อี๋ย
ดึ๋ง ดึ๋ง ดึ๋ง
ตึก ตึก
ตัวทาก!!
จริงรึ!! ขนลุกพ่ะ
แหยะ~ ฉันจับโดนมันด้วย....
หน็อย!!
ดันมาขึ้นกระเป๋าฉัน~
ขยะแขยงชะมัด! นี่แน่ะ!!
แผล่ะ
แอ่ก
แหวะ
ยิ่งและยิ่งขยะแขยง~
สมน้ำหน้ามัน
~~~
......
เอ๊ะ....?
~~~


ชอะ
คงอยากจะกลับบ้านเร็วๆ ....
ช่วยไม่ได้ ....
พึมพำ
มูราคามิ ~~
จ๋อม
จ๋อม
ซ่า
ฝนตกหนักน่าดูเลย !!
รอด้วยสิ มูราคามิ !!
จ๋อม
ป้ารึ ....?
มาโกโต~ ป้าแก บ้านอยู่ใกล้ๆ เดี๋ยวจะไปส่ง
!
!?
อ๊ะ
ซ่า
ไปยืนทำอะไรตรงนั้น
มูราคามิ.. ใครยืนอยู่ใต้ต้นไม้
แปะ แปะ แปะ แปะ แปะ
นี่ มูราคามิ !!
คงชวนเข้ารมด้วย ....
แปะ
เขาเรียกเรานี่ !!
ควับ
ควับ
วืด

พ่อหนู
ไปร่มป้ามั้ย?
.... ป้าคนนี้หน้าตา.. นากลัวจัง
!
เธอเป็นอะไรไปรึ?

ป.. เปล่าฮะ
โอะ โอะ โอะ
ไม่มี... อะไรฮะ
เมื่อกี้.... เห็นอะไรในปากป้าแกหว่า ....
แกกก แกกก
......
หือ?
เข้ามาในร่มสิพ่อหนู
เราคง... ตาฝาดไป ....
.... แต่ .
รู้สึกยังไงไม่รู้
รู้สึกขยะแขยงแก เหมือนตัวทากเลย ....
โอสึกิจำได้ว่ารู้สึกไม่ค่อยดีกับป้า
แต่มูราคามิรีบจะไปด้วย ต้องยอมให้แกไปส่ง

เอ้อ~ ไม่อยากเลย~~~
ฝนหยุดตกเร็วๆ เหอะ
อ๋อ... ตะกร้านะหนู
ไปช็อปปิ้งมารึ
อ๊ะ.... ฝามันอ้านิดๆ
!?
อะไร!? มันกระดุกกระดิกอยู่!!
หนูดูอะไรรึ?
ปิ๊น—
....เออ
โธ่ว้อย เละหมดเลย—!!
ซ่า
....

หัดขับระวังๆ มั่งสิ—
....ทำซ่าขับซิ่ง~~~
บรื้น
!?
จริงๆ เลย~~~
วื้ด
วื้ด
วื้ด
ตัวทาก... อยู่บนกระเป๋ามูราคามิอีกแล้ว ....!!
มูราคามิ กระเป๋าแกมีตัวทาก ....
เอ๊ะ? กระเป๋าทำไมเหรอ
เฮือก

บ้านป้าอยู่ใกล้ๆแค่นี้
เอาผ้าเช็ดตัวเช็ดก่อนดีกว่า
รถเฉี่ยวน้ำกระเด็นเปียกหมด
มูราคามิ ....
....
ไปถึงบ้านจะให้หนู2คนยืมร่ม ....
ไม่ต้องเกรงใจหรอก
ไม่เป็นไรหรอกฮะ
เราไม่อยากไปเลย !!
อึ๋ย ไปบ้านป้ารึ ....
ซ่า
โฮะ โฮะ โฮะ โฮะ
ไปก็ได้ฮะ

ทำไมรึหนู ..!?
ตัวทาก ....
เออ.. คือ ....
มาโกโต ?
เขาจ้องเรา..!! ทำไม
คงไม่ให้เราพูดเรื่องตัวทาก
....
เรา.... กลัวป้าคนนี้ ....
....
ไม่มี.. อะไร ..
ประสาท ...
โฮะ โฮะ

เธอ.... ไปด้วยนะ!?
....
มูรา คามิ !!
ว่าไง ?
ซ่า
ผ่านโค้งนั้นก็ถึงบ้านป้าแล้ว
....
ไป ครับ
มืดลง ทุกที ....
ไป ถึงไหน เนี่ย ....?
แปะ แปะ แปะ
ไม่เคย มา เลย
ถนน เส้น นี้ ....
แถวนี้ มีบ้านอยู่ จริงๆรึ ?
ซ่า
ไม่เห็น มีใคร ผ่านมา เลย
2คน ถึงแล้ว
!!
ซ่า
เราอยาก กลับบ้าน !!
รึว่า หลอก พวกเรา มา....
....

ซ่า
นี่บ้านป้ารึนี่
....?
บ้านนี้รึคนอยู่.... เหมือนไม่มีใครอยู่เลย
....
เชิญจ้ะ
แกร๊ก
ไม่ต้องเกรงใจแล้วนะครับ
ปึด ปึด
หวา....!!
อ๊ะ
....
กุก กัก กุก กัก
อึ๊อก
ซ่า
~~~
ทำไมมาโกโต!! ดูแปลกๆ ตั้งแต่เมื่อกี้แล้ว...
ซื้อ
อ๊ะ
อื่ก.. คือ ...
ฉัน... กลับแล้ว
ครึ้น
!?
มาโกโต.. เฮ้ย —
เด็กไม่รู้จักสังคมก็ยังงี้ย....
ปิดประตูสิหนู ฝนจะได้ไม่สาด
ครับ
พรืด
ครืดด
~~~


ซ่า
พอถึงบ้าน มาโกโตหลับไปเพราะความเหนื่อย
พอรุ่งสาง มีเสียงโทรศัพท์ปลุกแม่ตื่น
มาโกโต
มาโกโตตื่นสิ
เขาโทรมาถามหามูราคามิที่หายไป
หา...?
มูราคามิไม่ได้กลับบ้าน!?
...อะ!
รึว่าโดนป้านั่นทำอะไร....!?
พอสว่าง โอสึกินำทางไปบ้าน
ป้าที่ถือตะกร้าคนนั้น
ที่นั่นดูเหมือนไม่มีใครอยู่
ในบ้านอับชื้น ฝุ่นขึ้นหนา ไม่มีมูราคามิอยู่
แต่พอลองค้นรอบๆบ้านดู—
ส่วบ
ส่วบ

เฮ้ย!!
นั่น...!!
มีเด็กอยู่——!!
!?
มูราคามิ....
ไอ้หนูอย่าดู!!
ส่วบ
!!
มูราคามิ..!!

โอสึกิ มาโกโต ป.๕ห้อง๕↑

?
ทำไงดี ....
แปะ
หา ...
ตัวทาก ....!!
กึ๊ด
อึ๋ย —
ไม่มั้ง ...!
คว้บ
เหมือนตอนนั้น ...!
ตอนเจอกับป้านั่น ...!!
ตุบ
~
เพียะ
เพียะ
อีกนิดเดียวเกือบลืมแล้ว...
อันตรายชะมัด ~
...เหวอ
รีบกลับก่อนจะเจอป้าดีกว่า !!
แปะ
พรึ่ด
เท้านี้ ....
เอ๊ะ ...!?
ซ่า
!?
ซ่า

โอสึกิกับมูราคามิอยู่ชมรมจนสาย
จนฝนตกหนักกลับบ้านไม่ได้
ทั้งคู่ลืมเอาร่มมา แต่มีป้าใจดีกางร่มให้
ป้าผูกผ้ากันเปื้อนสีขาว ถือตะกร้า
จะไปส่งที่บ้านทั้งสองให้
โอสึกิเห็นตัวทากหลายสิบตัวบนเป้มูราคามิ
เขาช็อก และกำลังจะบอกมูราคามิ แต่ป้าจ้องหน้า เลยไม่กล้าเอ่ยปาก
โอสึกิเหมือนถูกบังคับให้ไปบ้านป้า
แต่ต้องช็อกหนักที่เห็นตัวทากที่เสาหน้าบ้าน จึงเผ่นกลับ
และทิ้งมูราคามิไว้คนเดียว
เช้าวันต่อมาจึงพบศพ
จากนั้นหลายวันต่อมา หลังเลิกเรียนฝนตกอีก
....

หนู
เข้าร่มกับป้ามั้ย ?
อ๊า ....

โรงเรียนเฮี้ยน
เข้าร่มกับป้ามั้ย ?
หนู
ตอนที่ 11 คุณป้าทาก(ภาคจบ)
หือ หนู ....
เหวอ ...
ไง ....
... ช่วยด้วย
อึ๊ะ
อึ๊ะ
ตัวทากเต็มเลย ...!!
วื๊ด
วื๊ด
วื๊ด
... ไม่
หมับ
ไม่

ไม่กางร่มมัวทำอะไรอยู่โอสึกิ?
......!?
...คุณครู
ทำไมตกใจขนาดนี้เชียวรึ..
จริงสิ....
ป้าล่ะ.....!?
ซ่า
แปะ แปะ แปะ
......
...โอสึกิมีอะไรรึ?

...ไม่อยู่
หายไปไหนแลว...!?
...สีหน้าไม่ดีเลยนะ
เป็นหวัดรึ?
เปล่าฮะ..คือวา...
ครูขับรถไปสงให้
แปะ แปะ แปะ แปะ
ซ่า
อย่าไปบอกใครละ
แปะ แปะ แปะ
ซ่า
มาโกโตะ ครูมาสงบอกขอบคุณรึเปลา!?

อ๊ะ
.....
.....
...
บอกแล้วฮะ
ครู...
คงกลัวเหมือนมูราคามิ
....
ฟุ่บ
ฟุ่บ
食卓塩
เกลือป่น↑
ไม่รู้ว่าวันไหนจะเจอป้า
ตั้งแต่นั้น โอสึกิ กลัวมากขึ้นในวันที่ฝนตก
วันหนึ่ง พอเลิกเรียน ฝนตกหนัก
ซ่า

อึ๊ะ
ประตูปิดแล้ว~~
ออกประตูหลังดีกว่า จะได้ไม่เจอป้า
ซ่า
แปะ แปะ
ฮึบ
....
ฝนตกมือลื่นนาดูเลย
ฮึบ~~
คึก
คึก
แปะ
ตุบ

พรึ่บ
เหวอ
โทรเรียกแม่ ....
มารับดีกวา
ร่มพังหมดเลย ....!!
ซ่า
แม่มาช้าจัง
รอตั้งนานแล้ว
แปะ แปะ แปะ
ออย
ฮือ

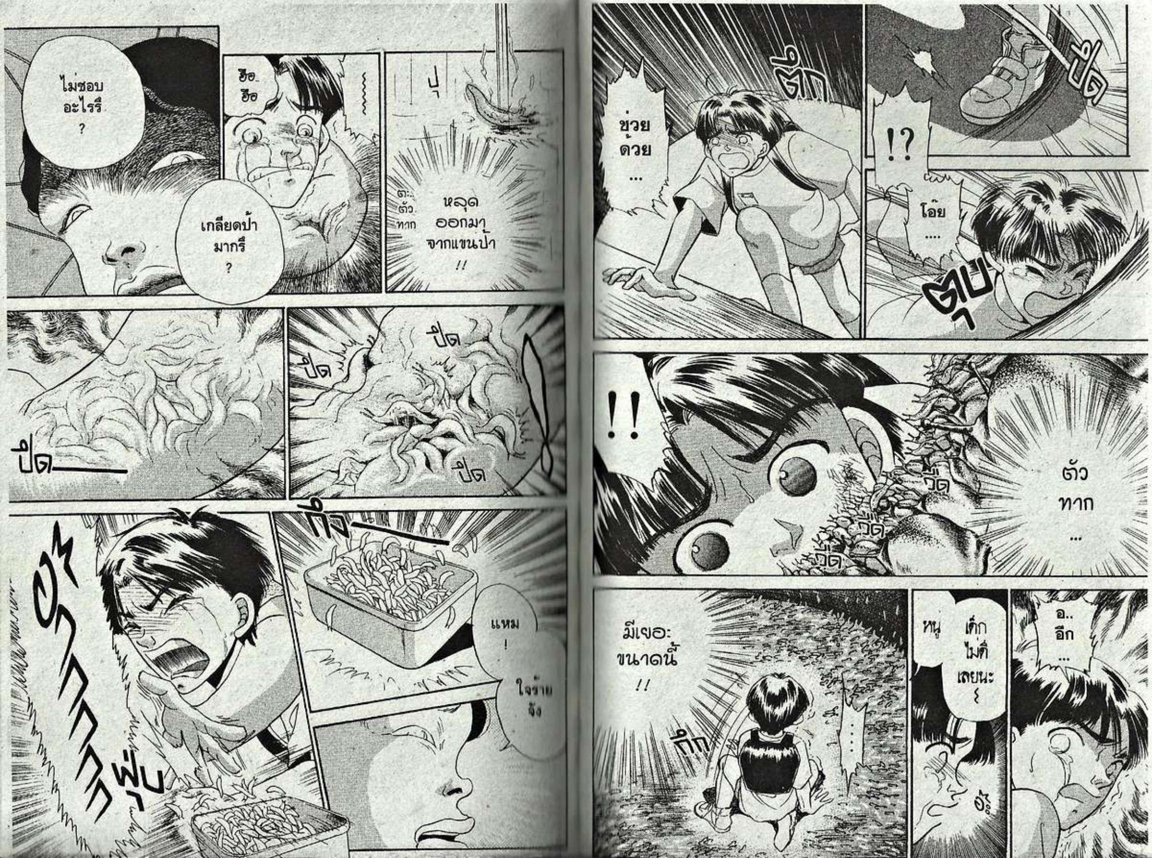
ปุ
อะไรเย็นๆ !!
ตกใจ... หมดเลย
น้ำรึ?
แปะ
อึ๋ย ...
วึ๊ด วึ๊ด
ตัวทากขยะแขยงขะมัด —!!
พั่น
แปะ
ว้า.... ทำไมมีตัวทากด้วย
แม่ทำไมไม่รีบมา —
อ๊ะ !
แม่ !!
พรวด
แม่! ผมอยู่นี่ ....

หนู
เข้ามาอยู่ในร่มป้ามั้ย?
ป้า ตัวทาก ....!!

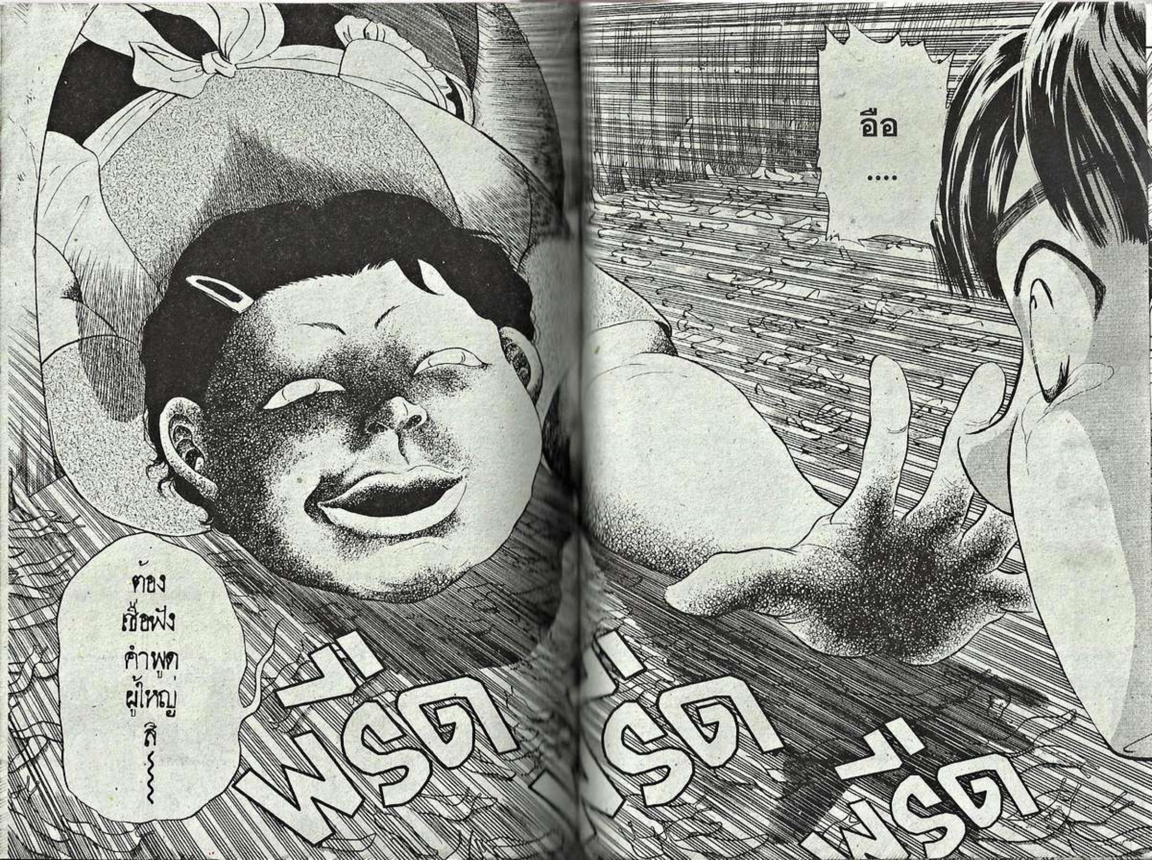

ลูกป้า อายุ พอๆกับหนู แหละ
ตึก
ตากฝน เลย เป็นหวัด ตาย...
กึก
หวา ....!
ป้า เห็นเด็กๆ ประมาณ หนู
อยากพา กลับบ้าน เชียว
ไป บ้านป้า มั้ย
จะได้ กินข้าว ด้วยกัน
กึก กึก กึก
ม.. ไม่ฮะ ...
อย่าพูด ยังงั้นสิ
วันนี้ไป ซุปเปอร์มา มีเนื้อวัวดีๆ มาด้วย
....
แล้ว นี่
มีของ น่ากิน มาด้วย
กล่อง นั่น ...!!
!?

อ๊าก
หมับ
ฟุ่บ
เอ
!?
หนู
ต้องชอบ
แนเลย
อึ๊ง
อึ๊ง
ปล่อย
นะ
~
....
ปล่อย
อึ๊ง อึ๊ง
อึ๊ง
อึ๊ง
อีก
....
นี่ไง
....
แก๊ก

ปึด ปึด
น่า
กิน
วึ๊ด
วึ๊ด
มาก
ใช่มั้ย
?
คว้บ
ป
!
ปล่อย
นะ
!!
ตัว
ทาก
—
!!
ปึด
ฝลุบ
เอ๊ะ
....!?

ปึด
!?
โอ๊ย ....
ตุบ
ตึก
ช่วยด้วย ...
ตัว ทาก ...
วึ๊ด
วึ๊ด
วึ๊ด
!!
อ.. อีก ...
อ๊ะ
หนู
เด็กไม่ดีเลยนะ ~
มีเยอะ ขนาดนี้ !!
กึก
......
ปุ
ตะ.. ตัว ทาก
หลุด ออกมา จากแขนป้า !!
ฮือ.. ฮือ
ไม่ชอบ อะไรรึ ?
เกลียดป้า มากรึ ?
ปึด
ปึด
ปึด
ปึด
กึ๊ง
แหม !
ใจร้าย จัง
อ๊ากกกก
ฟุ๊บ

อือ
....
ต้อง
เชื่อฟัง
คำพูด
ผู้ใหญ่
สิ~
ฟี่รด
รด
ฟี่รด

ตึง
!
ไม่...ช่วยด้วย——!
วื้ด
ไม่มีทางหนีแล้วสิ~
โฮะ โฮะ โฮะ โฮะ หนู
ปึด ปึด ปึด
ทำไงดี!!
ทางตัน....!!
โฮ โฮ โฮ โฮ โฮ
ไปกับป้านะหนู~
วื้ด
อ๊า
เป็นเด็กดี.....

อย่าเข้ามานะ ไปโน่นไป——!
ฟิ้ว
กึก
!
จริงด้วย....
ปึ๊ด
!?
อ๊าก
ฟู่
วื้ด
กึก

โอ๊ยยยยย
แกรก
หน้าฉัน...
เสีย
หมดแล้ว
แกรก
เกลือ
มันกัด
ช่วยด้วย
ช่วยด้วย
กรี๊ด
ฮือ
......
ฮือ
ฮือ
ฮือ
กรี๊ด
ปิด
ฮือ
...
หนู หนู หนู หนู หนู
กึก กึก
......
กรี๊ดดดดดด
ละลาย
หมดแล้ว
~~~
!!
แปะ แปะ แปะ
~~~


สักพัก เสียงร้องโหยหวนของป้าหายไป
พอโอสึกิค่อยๆหันกลับมา
ตรงนั้นไม่มีร่างป้า และตัวทากมากมายอยู่อีก
ฝนไม่รู้หยุดตกตั้งแต่เมื่อไหร่
มีสายเมือกยาวๆ จากปากท่อ
แสงอาทิตย์สะท้อน ดูแล้วเหมือนรอยตัวทาก
มันไหลลงแม่น้ำไปเรื่อยๆ
เห็นแต่รองเท้ากับถุงเท้าที่คิดว่าเป็นของป้านั่น
จดหมายของโอสึกิเขียนซ้ำมาว่า นั่นไม่ใช่ความฝัน
รอยจารึกที่ป้าฝากไว้ที่คอ
มันดูเหมือนเป็นรอยน้ำเมือก....

ถ้าวันไหนฝนตกไม่มีร่ม
แล้วเห็นป้าไม่รู้จักกางร่มถือตะกร้าซื้อของ
คิดให้ดีๆซะก่อนจะดีกว่า
แต่ถ้าอยากรู้ว่าเป็นเรื่องจริงรึไม่....
ให้เอาเกลือซ่อนเอาไว้ในกระเป๋า
มีจดหมายจากผู้อ่านคนอื่นเช่นกัน
↑เกลือป่น
วันฟ้าใสคุณป้าตัวทากจะไม่ออกมา
เกลือจะช่วยให้รอดได้รึไม่ ไม่อาจรับประกันได้

MONSTER CHARACTER No.6

คุณป้าหาก

สูง:152ซม. **หนัก**:68กก. **อายุ**:43ปี

ของโปรด:เด็กที่ผิวนุ่ม,วันที่ฝนตกเฉอะแฉะ

ของเกลียด:เกลือ และที่แห้งๆ

จุดสังเกต:จะถือร่มเดินในวันฝนตก ผูกผ้ากันเปื้อนสีขาว สวมรองเท้าแตะ ถือกระเป๋าสำหรับจ่ายตลาด รูปร่างอ้วน หน้าตาใจดี

การกระทำ:ในวันฝนตก จะไปเดินใกล้ๆโรงเรียน และร้องชวนเด็กที่ไม่มีร่มว่า"เข้ามาในร่มของป้ามั้ย?" แล้วก็ชวนไปที่บ้านของตน จากนั้นจะกินอวัยวะภายในกับสมองของเด็กคนนั้น

เดี๋ยวนี้รายการทีวีมีไปถึงตอนดึกมากๆ
ถ้าผู้อ่านอยากดูทีวีรายการดึกๆ
คงต้องอัดวิดีโอไว้
แต่คงจะมีผู้ที่ตื่นขึ้นมาตอนดึกๆ เปิดทีวีดูกระมัง?
คุณรู้เรื่องที่เขาร่ำลือกันบ้างมั้ย?
ขณะที่ดูทีวีดึกๆคนเดียว จู่ๆจอภาพก็เปลี่ยนไป มีข้อความน่ากลัวขึ้นมา
เช่นที่ว่านี้
ก่อนหน้านี้เคยเล่าเรื่องซอฟต์เกมไปแล้ว
มีผู้เขียนจดหมายกันมามาก
เรื่องคราวนี้เล่าลือเกี่ยวกับ TV และเรื่องซอฟต์เกม

เรื่องนี้เป็นประสบการณ์จากคาจิยามะ ริวสุเกะคุง อยู่ม.1
เรื่องนี้เกิดเมื่อวันเสาร์ปลายเดือน6
เรื่องนี้เขียนจากคำบรรยายจากจดหมายของคาจิยามะ
ความดันวัดโดยรอบ
มีสัดส่วนเป็น
ครืด
ขอโทษที่มาสายฮะ..
ท้องไส้ไม่ค่อยดีครับ
คุโด....
คาจิยามะ ริวสุเกะ ม.1
อีกแล้วรึ คุโด....
นั่งลงซะ
นายดูทีวีจนดึกๆ อีกแล้วละสิ?
ซุบซิบ ซุบซิบ
ฮิ ฮิ
ให้เรียนจบแล้วค่อยคุยสิ ริวสุเกะ
ซุบซิบ ซุบซิบ ซุบซิบ

แซ่ด แซ่ด แซ่ด
ว่าไง? คุโด
คอยดูทีวีดึกๆ จนมาสายประจำ
คุโด อาคิระคุง (นายแฝง) ชอบดูTV เหมือนริวสุเกะ
เอ๋!
เจอรายการสนุกๆ มั้ย!?
รายการดึกๆดีๆ เพียบเลยสินะ
เรื่องอะไร จะบอกนายง่ายๆเล่า
ขอร้องเถอะ!! นะ?
นิดนึงก็ได้!!
รายการที่ไม่มีใครรู้จัก ทั้งที่ฉันค้นพบ บอกคนอื่นได้ไง
ก็
โธ่ ทำไมละ!? บอกเหอะ
นายฟังแล้ว ต้องช็อกแน
พอดูทีวีนั่นแล้ว จะมีความสุข!!
! จริงนะ!?
บอกก็ได้
......

ตอนประมาณตี2 ....
จู่ๆมีรายการอื่นแทรกเข้ามา
เมื่อคืนฉันดูหนังจนดึก
อื๋ม
มีความสุขรึ..?
ที่จริง....
!!
ชื่อรายการทีวีหรรษา!!
ไม่มี.... ในโปรแกรมทีวีด้วย
นินทาฉันอยู่รึ!?
อ๊ะ
เกี่ยวอะไรกับโอชิมะด้วย!?
..เออ ใช่ แต่ว่า
ชื่อพิลึกยังไงไม่รู้?
ก็นาย... คิดอะไรกับโอชิมะ...
เอ๊ะ!?
อาจจะสมหวังกับโอชิมะก็ได้นี่นา!!
ถ้านายดู

โอชิมะ....
เมื่อกี้พูดถึงฉันอยู่ใช่มั้ย?
หือ?
เจ้าริวสุเกะมัน....
คือว่า
เอ้ย อย่านะ
โอชิมะ รูมิโกะ (นามแฝง) เพื่อนร่วมชั้น
?
....
คุโดรู้แล้ว!
เออ
ฮึ่ม
ก่อง ก่อง
เปล่า... ไม่มีอะไรหรอก
มีอะไรรึ?
คุโดคาจิยามะ
จริงนะ?
ฮึ่ม จริงสิ!!
แล้วฉันจะดูรายการนั้นมั่ง!!
เออ!
......
คุโดออดแล้ว เข้าห้องเรียนเหอะ

ฉันไม่เคยบอกใครเลย
ทำไมนายรู้ว่าฉันชอบโอชิมะละ!?
ของมันรู้ๆอยู่....
ดูอยู่แล้วนา ตื๊อซะจริง
ถ้านายดูจะได้เห็นอะไรดีๆ
ก๊อง ก๊อง ก๊อง
วันจันทร์
อรุณสวัสดิ์ จ้ะ หวัดดี
คุโด!
....เอ
แกร๊ก
ไม่มีพลาดหรอก...
ดูสิ!
ริวสุเกะ... เมื่อคืนดูดาวพระศุกร์รึเปล่า?
!
ทำไมวันนี้มาแต่เช้า
แปลกจังนะ

ริว สุเกะ
......
น่ากลัว ยังงี้
......
.... ดุโด
ทำไม หน้านาย ....
มีอะไร เหรอ
ที่ฉัน บอกจะดู อาทิตย์ ที่แล้ว นะเหรอ
.... ออ
นาย ....
ดูทีวี ตอนวันศุกร์ ที่ฉันบอก รึยัง?
นาย ต้องดู จริงๆ นะ
ไม่ งั้น ...

ทำไม ต้องขู่ กันด้วย !?
ดุโด
ตึ๋ง
อึ๊
ฉัน จะบอก ให้คนอื่น รู้เรื่อง โอชิมะ
ซุบ ซิบ ซุบ ซิบ
มีอะไร ไม่ดี ใช่มั้ย !?
อ๊ะ
มีเหตุผล อะไร!? ที่อยากให้ ฉันดู..
แก
......
ตึก
ริวสุเกะ !! ฉันไม่ได้ ตั้งใจ..
คว้บ
ฉันเปล่า ขู่แกนะ ...
พรวด
ฉันอยาก ให้นายดู จะได้ มีความสุข
ดูให้ได้ นะ !!
เพียงแต่ เห็นว่า มันไม่มี ในโปรแกรม ทีวี
ฉัน ....
อย่า โกรธ เลย
กึง

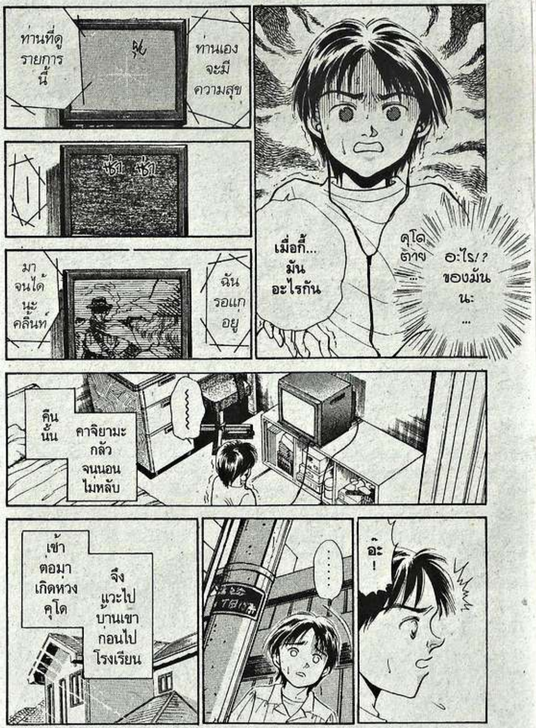

อืม ....
รู้แล้ว ....
วันนี้ ดูแปลกๆ ไป
มันจะเกี่ยวอะไรกับทีวีคืนวันศุกร์รึเปล่านะ
ดีเลย เพื่อน
ฮิฮิ อะไรของเจ้าคุโด? มันนะ ....
......
คาจิยามะรู้สึกสงสัยในอาการของคุโด
แต่ก็ลองดูทีวีคืนวันศุกร์
วันเวลาผ่านไป คุโดดูกลัวอะไรสักอย่างหนึ่ง
พูดน้อยลงด้วย
คืนวันศุกร์ คาจิยามะลองเช็กดูรายการทีวีในหนังสือพิมพ์
และไม่มีจริงอย่างที่คุโดพูด
แต่พยายามรอดูจนถึงตี2 ตามสัญญา
แกอาจตายก็ได้
ฉัน.... ทำใจไว้แล้ว
คลิ้นท์
ฮ้าว
ไม่ต้องพูดอะไรแล้ว
ทึก
ตี2กว่าแล้ว
ไม่เห็นมาเลย
ฮ้าว
เจ้าคุโดบอกให้ดูให้ได้!
นอนดีกว่ามั้ง
รู้งี้ดูรายการอื่นดีกว่า
เดี๋ยวสิ คลิ้นท์....
ตู๊ด ตู๊ด
!?
อ๊ะ
แว่บ
เป็น.... อะไร!?

จอแดงแจ๋เลย!!
เอ๊ะ..!?
จะมีอะไร....
แต้น แต้น แต้น
แต้น แต้น
แต้น แต้น
แว่บ
ทีวีหรรษาสัญญาว่าจะทำให้ท่านมีความสุข
สวัสดี ตอนนี้ท่านมีความสุขอยู่รึไม่?
ทีวีหรรษา
แต้น แต้น แต้น แต้น แต้น

ถ้าหากคุณทำให้เพื่อนๆ 5คน
ดูรายการนี้ในศุกร์ต่อไปได้
เนี่ยเหรอที่คุโดบอก
ทีวีหรรษา....
จะอยู่ในมือคุณ
รายการอะไรเนี่ย....?
ความสุขหรรษา
แว่บ
อย่างเช่นคนที่คุณชอบจะตอบชอบคุณ
ความสุขนี้จะมีมาให้
!
โอขิมะ!?
....ไม่น่าเป็นไปได้....
คงแค่หน้าเหมือนมากกว่า
แต่ถ้าท่าน

คุโด อาคิระ
จากโตเกียว
หาคนดู
ได้4คน
แต่หา
คนที่5
ไม่ได้
คุโด!!
นี่
....!?
ซ่า
ทำไม
อยู่ในทีวี
....
หนี
แล้ว
.....?
อ๊ะ....
กำลัง
ตกใจ
อะไรอยู่
อ๊ะ
...!!
คุโด
!!

ฉึก
หาเพื่อน
5คน
ดูไม่ได้
ท่านก็จง
รอคอย
"ความตาย"
ได้เลย
หา
....
เหวอ
~~~
มาลอง
ดูกัน
สัก
ตัวอย่าง
มัน
อะไร
กัน
....!?
เอ๊ะ
?
บ้านนี้
คุ้นๆ
แฮะ
....
~~~


ท่านที่ดูรายการนี้
ท่านเองจะมีความสุข
ซ่า ซ่า
มาจนได้นะคลิ้นท์
ฉันรอแกอยู่
เมื่อกี้... มันอะไรกัน
คุโดตาย...
อะไร!? ของมันนะ...
คืนนั้น
คาจิยามะกลัวจนนอนไม่หลับ
เช้าต่อมาเกิดห่วงคุโด
จึงแวะไปบ้านเขาก่อนไปโรงเรียน
......
อ๊ะ!

ซู่ซ่า ซู่ซ่า ซู่ซ่า
ซ่า ซ่า
......
โครม
คุโด
จบชีวิตแบบนี้

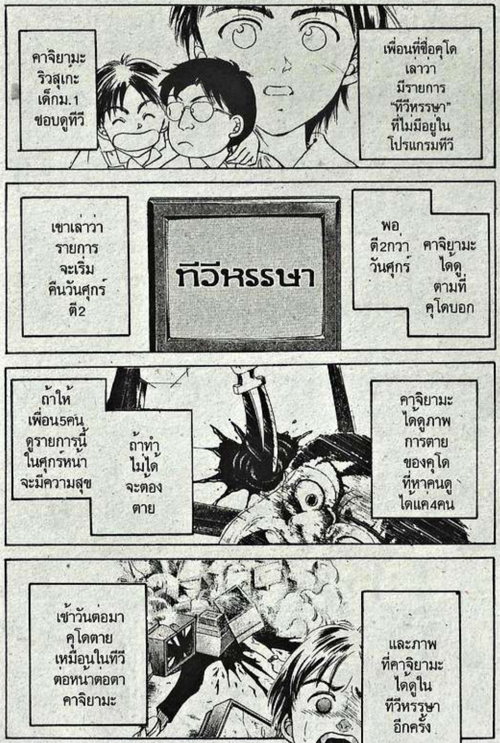

นั่น
...
คุโด
!!
......
คุโด
!!
โชคดี
ที่ยัง
ไม่ตาย
นายบอก
ให้ฉัน
ดูทีวีนั่น
บ่อยๆ
อ๊ะ
นาย
จะทำ
อะไร
มัน
รายการ
บาบอ
อะไร!!
ตอนดู
นายตาย
ฉันขนลุก
ไปหมด
!!
หา
!?
ถ้างั้น..
ฉัน
...
ฉัน
ไม่ได้ดู
ฉันไม่รู้
!!
ตึก
คุโด
!?
ตุบ ตุบ ตุบ
เดี๋ยวสิ
คุโด
!!
เอ๊ะ...?
แถวนี้
เคยเห็น
ที่ไหน..
ที่ไหน
หว่า
...?
คุโด
รอด้วย
—
อย่า
ตามมา
นะ!!
ใช่
!
เหมือน
ที่ฉายในทีวี
เมื่อคืนเลย
อ๊ะ
...
คุโด
เขาไป
ในกองขยะ
!!
ไม่ผิดเลย!
เหมือนใน
ทีวีเปี๊ยบ
!!
ไอ้บ้า
คุโด
อย่าไป
ทางนั้น
—
ระวัง
คุโด
กลับ
ออกมา
เร็ว
...

กึ๊ง
เอี๊ยด
ทีวีหรรษาบ้าบอ อะไรกัน—
ไม่เอาแล้ว !!

ครืนนนน
อ๊ะ
เอ๊ะ
....
ครืนนนน
ฟู่
ตึง
ตึ๋ง
คุโด——
อ๊าก——

โอ๊ะอา
โอ๊ะอา
โอ๊ะอา
โอ๊ะอา
ใคร...
เรียกรถ
พยาบาล
ที——!!
แย่แล้ว!
เด็กถูก
โทรทัศน์
ทับ
....
คุโด
ตาย
แลว
...
เหมือน
เลย
....
เหมือน
ใน
ทีวีหรรษา
เลย!!
อ๊ะ
...
เปรี๊ยะ
เปรี๊ยะ
กึก
กึก
กึก
เปรี๊ยะ
เปรี๊ยะ
เปรี๊ยะ
เปรี๊ยะ
เปรี๊ยะ
ทีวีหรรษา

เพื่อนที่ชื่อคุโด เล่าว่า มีรายการ "ทีวีหรรษา" ที่ไม่มีอยู่ในโปรแกรมทีวี
คาจิยามะ ริวสุเกะ เด็กม.1 ชอบดูทีวี
พอตี2กว่า วันศุกร์ คาจิยามะ ได้ดู ตามที่ คุโดบอก
ทีวีหรรษา
เขาเล่าว่า รายการ จะเริ่ม คืนวันศุกร์ ตี2
คาจิยามะ ได้ดูภาพ การตาย ของคุโด ที่หาคนดู ได้แค่4คน
ถ้าให้ เพื่อน5คน ดูรายการนี้ ในศุกร์หน้า จะมีความสุข
ถ้าทำ ไม่ได้ จะต้อง ตาย
และภาพ ที่คาจิยามะ ได้ดูใน ทีวีหรรษา อีกครั้ง ....
เช้าวันต่อมา คุโดตาย เหมือนในทีวี ต่อหน้าต่อตา คาจิยามะ

ฟุ่บ
ต่อไปถึงตาของ
คาจิยามะ ริวสุเกะคุง
เปรี๊ยะ
เปรี๊ยะ
เปรี๊ยะ
ZON
อ๊ากกกกกก
!!

ตอนที่ 13 ทีวีหรรษา(ภาคจบ)
เปรี๊ยะ
เปรี๊ยะ
เปรี๊ยะ
ต่อไปถึงตาของ
คาจิยามะ ริวสุเกะคุง
ZONY
โรงเรียนเฮี้ยน

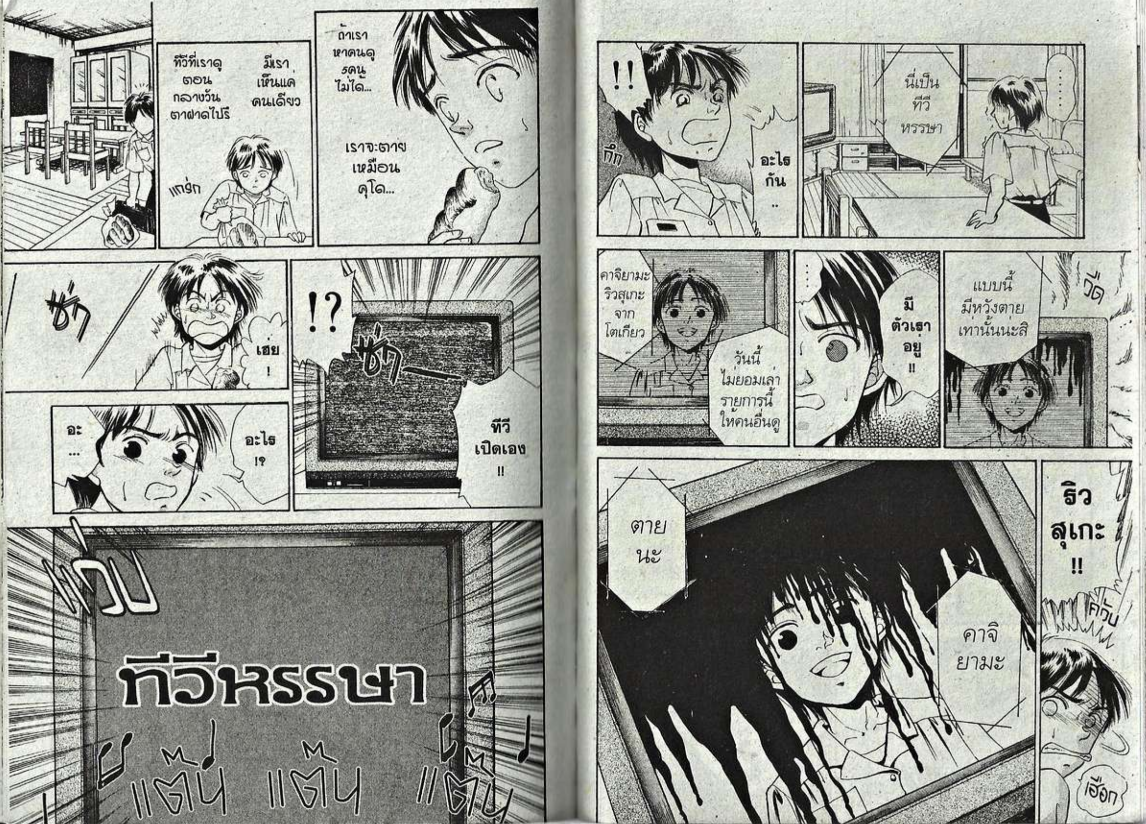

เปรี๊ยะ เปรี๊ยะ
อั๊ก
อึ๊ก... อึ๊ก...
เราต่อจากคุโดริเนี่ย....
ตาย รึ...!?
เพล้ง
ซ่วบ
หมับ
อ๊อก
เปี๊ยะ
หายใจไม่ออก ปล่อยสิ....
เปี๊ยะ

ไม่สบายใจรึ ....
รีคิดเรื่องคุโดอยู่?
คาจิยามะ ....
......
วันพฤหัสนั้น ไม่พูดกับใครเลย
คาจิยามะคิดจะหาใครดูทีวีหรรษา
ริวสุเกะ —
อย่าคิดมากไปเลย
โอชิมะ ....
เธอ2คนคุยกันเรื่องทีวีบ่อยๆ...
เออ... ชัดซะด้วย ....
เอ๊ะ ?
ฟิ้บ
นี่นายดูทีวีเล็กฉันสิ!
ติ๊ก ติ๊ก ติ๊ก
โห —
มีแข่งปลีก หรืออยู่ไหนๆ ดูไดหมด
ฉันได้เป็นของขวัญวันเกิดเมื่อวาน
ริวสุเกะ ....
อ๊ะ
ติ๊ก
ช่วยด้วยริวสุเกะ ....
!?
อึ๋ย ...
อ๊ากกกก
ฮือ ....
ติ๊ก
คาจิยามะเลยละเมอฝันทุกคืน
เพราะคุโดถูกกองทีวีเกาทับตาย
ฝัน.. เรื่องทีวีอีกแล้ว
พรวด
......

แอ๋บ
ทีวีหรรษา
!!
กริ๊
ซ่า
คาจิยามะ หาเพื่อนดูให้ได้สิ เธอจะได้มีความสุข
เหวอ ....
... หือ
ไม่เห็นมีอะไรเลย
เนี่ยรึ ...?
ริวสุเกะ !?
ตกใจอะไรรึ ?
นี่ !!

ไม่จริง ...
อ๊ะ
อะไรเล่า ริวสุเกะ !?
เอ๊ะ ...!?
ทำไม ...
เมื่อกี้ฉันเห็นจริงๆนะ ...
......
อะอะอะ แก มันบ้า
......
ริวสุเกะ ...?
อีกเดี๋ยว... กับข้าวก็เสร็จแล้ว
ฮะ ...
กลับมาแล้วครับ
แอ๊ด

ทีวีที่เราดูตอนกลางวันตาฝาดไปรึ
มีเราเห็นแค่คนเดียว
แกร่ก
ถ้าเราหาคนดู 5คนไม่ได้...
เราจะตายเหมือนคุโด...
ซ่า
เฮ้ย!
!?
ซ่า—
อะ...
อะไร!?
ทีวีเปิดเอง!!
แก๊ม
ทีวีหรรษา
แต๊น แต้น แต๊น
!!
กึก
อะไรกัน..
นี่เป็นทีวีหรรษา
......
คาจิยามะ ริวสุเกะ จากโตเกียว
วันนี้ไม่ยอมเล่ารายการนี้ให้คนอื่นดู
.....
มีตัวเราอยู่!!
แบบนี้มีหวังตายเท่านั้นนะสิ
วูด
ตายนะ
คาจิยามะ
ริวสุเกะ!!
คั่ก
เฮือก

อีก แล้ว ...
กินขนมปังก่อน กินข้าว อีกแล้ว ....!
ทีวี อะไร
มันเปิด ที่ไหน เลา
แม่ฮะ !
ดูทีวี สิฮะ
ทีวี ....
ดับ ไปแล้ว ....!!
เมื่อกี้ !?
ยังเปิด อยู่เลย นี่นา !
อ๊ะ
ตาย นะ
คาจิ ยามะ ....
ของจริง เลย !
พรุ่งนี้ อีก วันเดียว !
ต้องบอก ให้ใครก็ได้ ดูรคน ....!!
ลง แบบนี้ ....
เรา ต้องตาย นะสิ !!

วันต่อมา
ใคร ก็ได้ แล้ว
เจอใคร ในห้อง จะพูด เลย!!
แกร๊ก
นา... อย่าไป สนใจ เลยนะ ....
!?
ใช่ จริงด้วย~~~
โอชิมะ ....!!
อ๊ะ
..อ้อ คาจิ ยามะ
มีคนเขียน จดหมาย โชคร้าย มาให้โอชิมะ
จดหมาย โชคร้าย ....
คนเขียน ทุเรศที่สุดเลย!! โอชิมะ ออกนาสงสาร
แกรก
จดหมายนี้ เป็นจดหมาย แห่งโชคร้าย ถ้าไม่ส่งจดหมาย ให้คน 5 คน ภายใน 1 เดือน จะต้องตาย
ลายมือ แบบนี้ ผู้ชายแหงๆ เลย!!
คนพวกนี้ ไม่นา ไหอภัย เลย
กึก

อึ๊ก ....
ฉัน กลัว
แต่ไม่กล้าเขียนให้เพื่อนๆ หรอก
ให้ส่งให้คนอื่นรคนทุเรศใช่มั้ย คาจิยามะ !!
ไอ้พวกอิจฉาเห็นคนอื่นมีความสุข
อ.. อืม ..
ปุด ปุด
ฉัน.. คง
ต้องตายแน่เลย ....
ไปเชื่อเรื่องเหลวไหล !!
แค่นี้ไม่ตายหรอก !!
กรอด ....
เอามานี่ !!
หมับ
คาจิยามะ !?

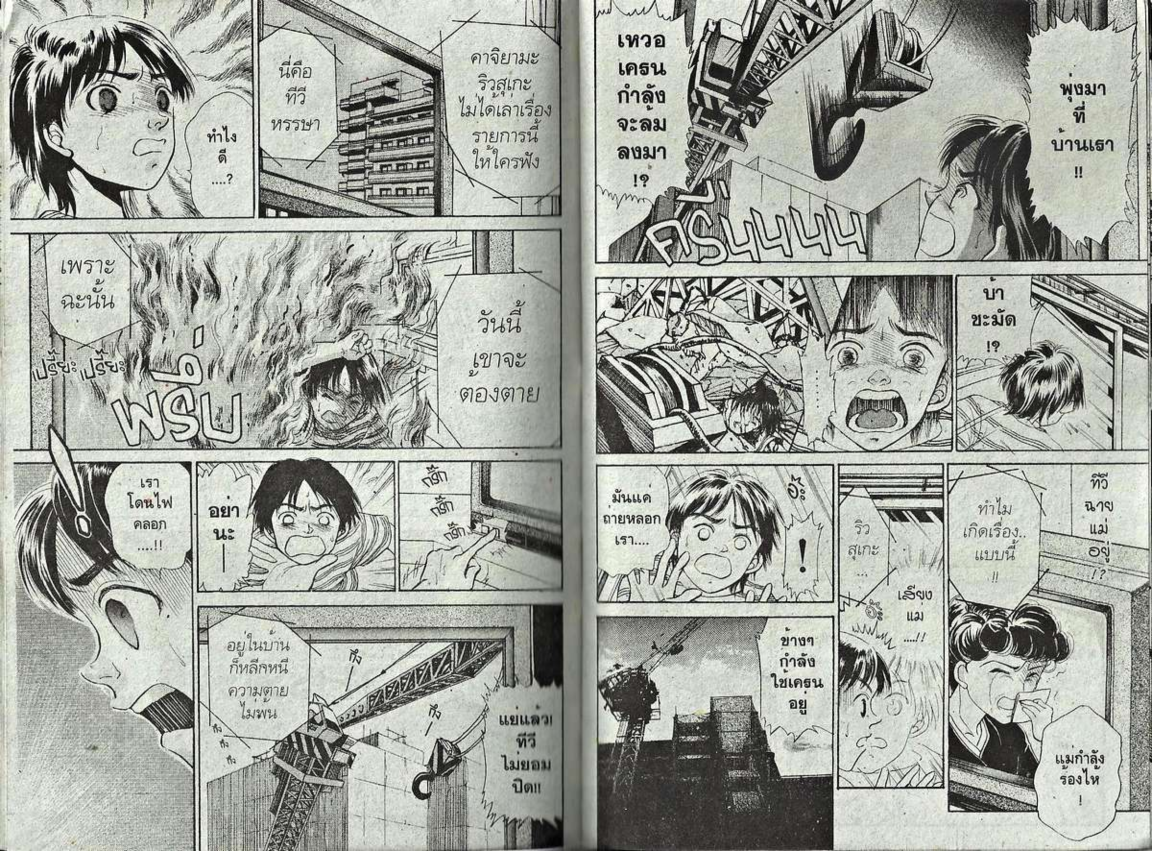

ฟุ่บ
ตุบ ตุบ ตุบ
......
โอ
อา
คาจิยามะ
......
ใช่ อย่าไปเชื่อของพรรค์นี้เลย!!
จดหมายแค่นี้คงไม่ทำให้ใครตายหรอกนะ !?
ขอบใจนะ เธอกล้าจังเลย
โอชิมะ ....
อึ๋ม.... เจ้าคุโดมันทำเราได้
ดันให้เราดูทีวีได้ ——!!
ทำไงดีล่ะเรา...
เราพูดเรื่องทีวีนั่นไม่ได้แน่ !

คืนนั้น
คาจิยามะกลัวทีวีเปิดเองเลยเอาออกไปจากห้อง
นอนคลุมโปงตัวสั่นหลับไปโดยไม่รู้ตัว
พอตื่นไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลยโล่งใจ
แต่นึกถึงวันเสาร์ที่คุโดตาย
เลยแกล้งทำป่วยจะได้หยุดเรียน
อยู่บ้านคงจะไม่เป็นไร ...
ไม่ต้องเจอแบบที่คุโดเจอ
ติ๊ก ติ๊ก ติ๊ก ติ๊ก
โครก คราก
!
โอย... หิวข้าวแล้ว
.... อ้าว ?
แม่ฮะ !?
ออกไปข้างนอกเหรอ ....

อ๊ะ
ข้าวปั้น !
อ๋อ แม่
ไปซื้อกับข้าวตอนเย็นรึ..
แต๊น แต๊น แต๊น แต๊น
จ๊าก !!
แต๊น แต๊น แต๊น
......
ตึก
เหวอ !!
ทีวีหรรษา
ทีวีหรรษาเริ่มขึ้นแล้ว !!

คาจิยามะ ริวสุเกะ ไม่ได้เล่าเรื่องรายการนี้ให้ใครฟัง
นี่คือทีวีหรรษา
ทำไงดี ....?
วันนี้เขาจะต้องตาย
เพราะฉะนั้น
เปรี๊ยะ เปรี๊ยะ
พรึ่บ
กรึ๊ก กรึ๊ก กรึ๊ก
อย่านะ
เราโดนไฟคลอก ....!!
แย่แล้ว! ทีวีไม่ยอมปิด!!
กึง
กึง
อยู่ในบ้านก็หลีกหนีความตายไม่พ้น
กึง กึง กึง
พุ่งมาที่บ้านเรา !!
เหวอ เครนกำลังจะล้มลงมา !?
ครืนนนน
บ้าขะมัด !?
ทีวีฉายแม่อยู่ !?
ทำไมเกิดเรื่อง.. แบบนี้ !!
ริวสุเกะ ...
อ๊ะ
มันแค่ถ่ายหลอกเรา....
!
แม่กำลังร้องไห้ !
เสียงแม่ ....!!
อ๊ะ
ข้างๆ กำลังใช้เครนอยู่

มัน เกินไป!? เขาอายุ 12เอง ....
ทำไม ต้องตาย ด้วย
พอที
ไม่
ต้องหนี ไปไหน สักแห่ง ..!!
อยู่บ้าน ก็ยัง อันตราย !!
กึก
ฉัน ไม่ อยาก ตาย !!
ช่วย ด้วย
ตุบ

กึก
แฮ่ก
แต่
จะหนี ไปไหน ละ!?
มันตัน ไปหมด ....!!
แสง สีแดง ....?
......
ทีวี ....
.... อีก !?

คาจิยามะ
วัน
นี้
แก
ตาย
แน่
นอน
ตาย
ตาย
ตาย
ตาย
BS
割引
¥15,000
SOMY
小型液晶テレビ
価
液晶TV
特価!!
小型テレビ

มะ
...
ไม่
!
ตายแน่นอน
ฉันไม่
อยากตาย
....
ตาย
ตาย
ช่วย
ด้วย
...
!!
ใครก็ได้
....

อ๊า
บรื๋นนน
แป้น
บรื๋นนนน
อ๊ะ
ริวสุเกะ
!!
บรึ้น
หมับ
ระวังหน่อยสิ
เดินเหม่อ
บนถนน
ได้ยังไง!!
....
แม่
......
ขณะที่
คาจิยามะ
เกือบจะ
ถูกรถชน
ฮือ
ฮือ
แม่
บังเอิญ
แม่ผ่านมา
ช่วยให้รอดพ้น
จากความตาย
ไปได้

MONSTER CHARACTER No.7

ทีวีหรรษา

สูง: ไม่ปรากฏ **หนัก:** ไม่ปรากฏ **อายุ:** ไม่ปรากฏ

ของโปรด: เด็กที่ดูทีวีบ่อยๆ,ร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้า(ที่มีทีวีเยอะๆ)

ของเกลียด: รายการที่น่าเบื่อ(เพราะทำให้ไม่มีใครดูทีวี)

จุดสังเกต: ไม่มีรูปร่างที่แท้จริง แต่กล่าวกันว่า เป็นที่รวมของความพยาบาทของคนที่ตายอย่างทรมาน สามารถปรากฏตัวได้ทุกที่ๆมีทีวี สามารถสร้างภาพเหตุการณ์ในอนาคตได้ตามความต้องการของมัน

การกระทำ: จะบอกกับเด็กๆที่ดูรายการหรรษาว่า ให้ไปหาเพื่อนร่วมดูรายการนี้มาให้ได้5คน เด็กคนไหนทำไม่ได้ จะถูกไล่ฆ่าไปทีละคน

KC.WEEKLY MAGAZINE COMICS